

PATRIARCHOWIE

Autor: Katherine Hershey
Lynda Pongracz

Adaptacja dla Europy: Chris and Jennifer Haaijer

UWAGA!

Pomoce wizualne do lekcji można nabyć w większości biur i sklepów internetowych CEF. By zapoznać się z listą biur CEF i sklepów internetowych CEF w Europie, odwiedź www.teachkids.eu/pl i kliknij w "Lokalizacje".

Copyright © 1999, 2009 Child Evangelism Fellowship® Inc.
Copyright dla polskiego wydania © 1980 Wydawnictwo CEF Press.
Wszelkie prawa zastrzeżone na całym świecie. (Wykorzystano za zgodą)
Można powielać jedynie do osobistego, pozbawionego zysku
i niekomercyjnego użytku. Wejdź na www.teachkids.eu/pl,
by poznać więcej szczegółów korzystania ze zbiorów.

Adres: Wydawnictwo CEF Press
ul. Dworcowa 18, 43-211 Piasek
Tel. 32 210 52 15
e-mail: cefpress@gmail.com, biuro@cefpolska.pl
www.cefpress.pl   www.cefpolska.pl

www.cefpress.pl

Material dla nauczycieli przygotowany w roku 2009, do użytku ze starszą wersją kart obrazkowych lub z flanelografem.

Materiały dodatkowe do lekcji znajdziesz na stronie cefpolska.pl w zakładce „pomoc wizualne” – do pobrania za darmo.

Spis treści:

1. Powołanie Abrama.....3
GP. Bóg dotrzymuje swoich obietnic.
2. Syn Abrahama darem od Boga. 13
GP. Bóg poddaje swoje dzieci próbom, aby wzmocnić ich wiarę w Niego.
3. Abraham szuka żony dla swego syna. 23
GP. Bóg prowadzi swoje dzieci.
4. Pierworództwo i błogosławieństwo.....31
GP. Nie bądź oszustem, jak Jakub.
5. Jakub z dala od domu.....40
GP. Bóg zmienia życie tych, którzy są Jego.

**Dostępny jest nowy materiał przygotowany w roku 2017.
Można go zakupić w wydawnictwie cefpres.pl**

Nowy materiał zawiera lekcje:

1. Wieża Babel.
GP. Głupotą jest buntowanie się przeciw Bogu.
2. Abraham zbawiony przez wiarę.
GP. Zbawienie jest z łaski, przez wiarę.
3. Pan Bóg jest wierny w dotrzymywaniu swoich obietnic.
GP. Pan Bóg jest wierny w dotrzymywaniu swoich obietnic.
4. Pan Bóg przedstawia obraz obiecane Zbawiciela.
GP. Pan Bóg dał swojego Syna, by umarł za nasze grzechy.
5. Pan Bóg wybiera Jakuba.
GP. Pan Bóg wybiera ludzi, których się nie spodziewamy.
6. Więcej niż mogłaby sobie wyobrazić (impieza safari).

Lekcja 1

Powołanie Abrama

(Materiały dodatkowe do lekcji znajdziesz na stronie cefpolska.pl w zakładce „pomoce wizualne” – do pobrania za darmo.)

Teksty dla nauczycieli:

Ks. Rodzaju 11:27-12:20

Ks. Rodzaju 15:4-6

Ks. Rodzaju 16:1-4,15

Ks. Rodzaju 17:1-8,15-17

Główna prawda:

Bóg dotrzymuje swoich obietnic.

Zastosowanie:

Dla niezbawionych: Uwierz Jego obietnicom dotyczącym Zbawienia i przyjdź do Chrystusa.

Dla zbawionych: Poznaj Jego obietnice i uwierz, że On ich dotrzyma.

Werset do zapamiętania:

„... bo wierny jest ten, który dał obietnicę” (Hebrajczyków 10:23).

Pomoce wizualne:

- Ilustracje: 1-1, 1-2, 1-3, 1-4, 1-5 i 1-6
lub
- Figury: P-1, P-2, P-3, P-4, P-5, P-6, P-7, P-8, P-9, P-10, P-11, P-12, P-13 i P-14
- Tła (opcjonalnie).
- Przygotuj paski papieru z napisami: „ZIEMIA”, „WIELKI NARÓD”, „BŁOGOSŁAWIĆ”, „BYĆ BŁOGOSŁAWIONYM”, „WSZYSTKIE PLEMIONA” lub pobierz ze strony cefpolska.pl – zakładka „pomoce wizualne”.
- Przygotuj obrazek z tęczą (możesz użyć flanelo-grafu figury B-42 z lekcji biblijnych z serii „Początki”).

- Wybierz pięcioro dzieci, które przeczytają głośno jedną z obietnic, które Bóg dał Abramowi i umieszczą kolejno na tablicy flanelowej przygotowane paski papieru z nazwą dotyczącą obietnicy.

Zajęcia utrwalające:

Przygotuj wzór gwiazdy tak, aby każde dziecko otrzymało jedną. Przygotuj ołówki i kredki. Zaplanuj, by każde dziecko miało się do czego odnieść, kiedy będzie malować.

Zarys lekcji:

Wprowadzenie:

Zapomniane obietnice.

GP

Następstwo wydarzeń:

1. Bóg mówi do Abrama w Ur.
2. Bóg daje Abramowi wiele obietnic. **GP**
3. Abram rozmawia z Saraj i innymi krewnymi. **GP**
4. Abram uwierzył Bożemu Słowu. **GPN**
5. Abram opuszcza Ur.
6. Abram zmierza do Egiptu.
7. Abram oszukuje Faraona.
8. Faraon odprawia Abrama z powrotem do Kanaanu. **GPZ**

Punkt kulminacyjny:

Bóg obiecuje Abramowi syna.

Zakończenie:

Narodziny Ismaela.

Bóg odnawia obietnicę dotyczącą syna.

GPZ, GPN

Ewangelizacyjna lekcja pogładowa (pomoce znajdziesz na stronie cefpolska.pl w zakładce „pomoce wizualne”)

Kula ziemiska

Czy kiedykolwiek zastanawiałeś się nad tym, jak wielki jest nasz świat? Pomyśl o wszystkich górach, ziemiach, rzekach. A teraz pomyśl o wszystkich ludziach i zwierzętach. Czy wiesz o tym, że Bóg stworzył każde z nich? On nawet stworzył Ciebie! Bóg jest mądry i wszechmogący. Bóg jest także święty (doskonały) i bardzo Cię kocha. Biblia mówi: „Albowiem tak Bóg umiłował świat” (Ew. Jana 3:16).

Pokaż czarne serce.

Ani ty, ani ja nie jesteśmy doskonali. Grzeszymy robiąc rzeczy, które łamią Boże prawo. Biblia mówi, że „wszyscy zgrzeszyli” (Rzymian 3:23). Ty i ja narodziliśmy się z grzesznym sercem, które chce żyć po swojemu, a nie tak, jak Bóg by tego chciał. Kiedy naśmiewasz się z kogoś, jesteś nieposłuszny rodzicom, czy masz złe myśli – grzeszysz. Bóg mówi, że karą za grzech jest śmierć (wieczne oddzielenie od Boga).

Pokaż krzyż/grób.

To jest właśnie powód, dla którego Jezus, Syn Boży cierpiał i umarł na krzyżu. On przyszedł, aby wziąć na siebie karę za twój grzech, byś nie musiał być na wiečność oddzielony od Boga. Biblia mówi: „Chrystus umarł za grzechy nasze według Pism i został pogrzebany, i dnia trzeciego został z martwych wzbudzony według Pism” (1Koryntian 15:3-4). Po tym jak Jezus umarł, został pochowany, ale trzy dni później powrócił do życia! Teraz żyje w niebie i przygotowuje miejsce każdemu, komu grzechy zostały wybaczone.

Pokaż czyste serce.

Czy twoje grzechy zostały wybaczone? Jest tylko jeden sposób, by twoje serce zostało oczyszczone. Biblia mówi: „Każdy, kto w Niego wierzy, nie zginie, ale będzie miał żywot wieczny” (Ew. Jana 3:16). Musisz odwrócić się od swoich grzechów i uwierzyć (całkowicie zaufać) w Jezusa Chrystusa, który wziął na siebie karę za twoje grzechy. Kiedy to zrobisz, Bóg wybaczy Ci twoje grzechy i zmieni twoje wnętrze.

Lekcja

Możesz wybrać inne przykłady obietnic, które będą bardziej odpowiadały potrzebom dzieci w twojej grupie.

Franek, przyjaciel Jonatana obiecał mu, że będzie mógł przejechać się na jego nowym rowerze wyścigowym. Jonatan pobiegł więc śpiesznie do domu Franka i zadzwonił do drzwi. Otworzyła mu mama Franka:

- Dzień dobry, czy jest Franek? - zapytał Jonatan.
- Niestety nie – odpowiedziała mama - pojechał z tatą na ryby i - przepraszała - pewnie zapomniał, że się z tobą umówił.

Jonatan był zawiedziony. Franek nie dotrzymał swojej obietnicy. Zapomniał.

To smutne, kiedy ktoś nie dotrzymuje obietnic. Jest tylko Jedna osoba, która zawsze dotrzymuje danych obietnic i jest nią Bóg. Czy pamiętasz obietnicę, o której przypomina nam tęcza?

Przytrzymaj podniesiony obrazek tęczy i pozwól dzieciom odpowiedzieć.

Bóg dotrzymał tej obietnicy. Od czasów, w których żył Noe, nigdy nie spuścił potopu na ziemię. On też nigdy nie zapomina obietnic, które daje. Kiedy Bóg daje obietnicę, traktuje ją poważnie i na pewno ją dotrzyma. Wszystkie Boże obietnice znajdziesz w Biblii. Dobrą rzeczą jest, szukanie tych obietnic podczas jej czytania. Wspaniale, że możemy Bogu zaufać, że dotrzyma Swojego Słowa.

Jednak nawet po potopie, wielu ludzi nie zaufało Bogu. Synowie Noego i ich żony mieli dzieci, ich dzieci miały swoje dzieci i tak dalej. Minęło około 440 lat. Na świecie znowu żyło tysiące ludzi, ale wielu z nich nie wielbiło Boga. Niektórzy nawet czcili księżyc.

Jednym z miejsc, w których mieszkali było piękne i bogate miasto o nazwie Ur. Archeolodzy (ludzie, którzy badają życie innych ludzi żyjących wieki temu) znaleźli głęboko w ziemi ruiny tego miasta i zakopane rzeczy, które wskazywały na to, że miasto Ur miało piękne, ogromne domy, które miały po 10-20 pokoi z kuchniami i łazienkami. Ludzie nosili piękna biżuterię i ozdoby wykonane ze srebra i ze złota. W tym mieście były również szkoły oraz świątynie, a także podobizny boga-księżycyca.

Scena 1

Tło opcjonalne: tło jednolite. Umieść na tablicy Abrama (P-1).

W tym pięknym mieście Ur żył człowiek, który nazywał się Abram. On także był bogatym człowiekiem. Nie wiemy, czy kiedykolwiek tak jak inni czcił księżyc, ale to, co o nim wiemy, jest naprawdę niesamowite.

Pewnego dnia, coś bardzo niezwykłego miało miejsce w życiu Abrama - Bóg, jedyny i prawdziwy Bóg, przemówił do niego.

Umieść symbol Boga (P-2).

Bóg rzekł: „Abramie, opuść swój kraj i swój lud - nawet swoich krewnych - i pójdz do ziemi, którą ja ci wskażę” (Ks. Rodzaju 12:1).

Co za dziwna wiadomość! Bóg powiedział Abramowi, że ma opuścić miasto oraz swój dom i nawet nie podał mu nazwy miejsca, do którego Abram miał pójść. Bóg rozkazał Abramowi: „Idź” i w tym samym momencie złożył obietnicę, że da mu ziemię.

Umieść na tablicy słowo „ZIEMIA”.

Boże obietnice często są takie. Mówi nam coś, co mamy uczynić. Jeśli to zrobimy, On nam coś przyrzeka. Na przykład mówi swoim dzieciom: „Zbliźcie się do Boga” i to właśnie musimy uczynić, bo za tym idzie zapewnienie: „a On zbliży się do was” (Jakuba 4:8). To jest właśnie obietnica.

Bóg dał Abramowi inne wspaniałe obietnice:

Pozwól dzieciom, które wybrałeś, aby głośno odczytały Boże obietnice, by przyczepiły napisy z obietnicami do tablicy.

1. Ks. Rodzaju 12:2a - „Uczynię z ciebie wielki naród”.
2. Ks. Rodzaju 12:2b - „Będę ci błogosławił”.
3. Ks. Rodzaju 12:2c - „Uczynię sławnym twoje imię”.
4. Ks. Rodzaju 12:2d - „Będziesz błogosławiony”.
5. Ks. Rodzaju 12:3c - „Będą w tobie błogosławione wszystkie plemiona ziemi”.

Bóg miał plan dotyczący życia Abrama, więc dał mu te wielkie obietnice. Niesamowite jest także to, że Bóg dotrzymał każdej z nich. Czasami ty i ja dajemy przyrzeczenia, a później odkrywamy, że nie potrafimy ich spełnić. Ale Bóg jest tak wspaniały i wszechmogący, że zawsze dotrzymuje Swoich zapewnień. To nie jest dla Niego trudne. Nigdy nie złamał Swojej obietnicy.

Chociaż wielu z jego rodziny czciło boga-księżycyca, Abram wiedział, że Pan jest Bogiem i że mógł na Nim polegać. Słuchał Bożych poleceń i zapewnień. Abram nie powiedział tylko „Bóg ma rację w tym co mówi” i został w Ur. Nie, postanowił uczynić to, co Bóg mu przykazał i uwierzył, że Bóg dotrzyma danej obietnicy.

Zdejmij wszystkie obrazki z tablicy.

Scena 2

Tło jednolite. Umieść Abrama (P-1) i Saraj (P-4).

Przede wszystkim, musiał porozmawiać ze swoją żoną Saraj: „Przeprowadzamy się. Opuszczamy to miasto”.

„Ale Abramie, dokąd się udajemy?”

„Nie wiem - odpowiedział Abram - Bóg powiedział, że mam opuścić to miejsce i wskazać gdzie mamy się udać”.

Abram niewątpliwie powiedział swojemu ojcu Terachowi, bratu Nachorowi i siostrzeńcowi Lotowi: „Muszę opuścić miasto Ur. Będziemy się przeprowadzać”.

Pewnie i oni zapytali: „Dokąd się wybierasz?”.

Odpowiedź Abrama była taka sama, jaką dał swojej żonie Saraj. „Bóg obiecał pokazać mi ziemię, którą chce mi dać. Nie wiem jeszcze gdzie ona jest, ale ufam Bogu. Wierzę w Słowo, które mi dał”.

Widzisz, zaufanie nie oznacza tylko wiedzieć, że Bóg obiecał coś uczynić. To poleganie na nim i pewność, że On zrobi to dla ciebie. Abram trzymał Boga za Słowo i wierzył, że dotrzyma On wszystkich obietnic, które złożył.

Zdejmij wszystkie figury.

Wyobrażasz sobie, jak jego krewni kręcili głowami ze zdziwienia: „Bardzo dziwne! Wyruszasz i nie wiesz dokąd zmierzasz? Jakoś tego nie rozumiemy!”. Nie potrafili tego zrozumieć, bo nie znali Boga tak, jak znał go Abram. On wiedział, że Pan, który złożył te wszystkie obietnice, na pewno ich dotrzyma. Dlatego właśnie był posłuszny Bożym poleceniom.

Bóg pragnie, abyś i ty trzymał Go za Jego Słowo. W Biblii jest wiele obietnic. Niektóre są dla tych, którzy nigdy nie zaufali Jezusowi Chrystusowi jako Zbawicielowi, a niektóre są dla tych, którzy Mu zaufali. Dla kogo jest ta obietnica? „Nigdy cię nie porzucę, ani cię nie opuszczę” (Hebrajczyków 13:5). Ta jest dla chrześcijan, tych, którzy znają Jezusa Chrystusa jako swego Zbawiciela.

Teraz zastanowimy się nad obietnicą, która jest dla tych, którzy nigdy nie zaufali Panu Jezusowi. On złożył tę obietnicę i On także jest Bogiem, więc możemy być pewni, że jej dotrzyma. On obiecał: „Tego, który do mnie przychodzi nie wyrzucę precz” (Ew. Jana 6:37b).

Dlaczego potrzebujesz przyjść do Jezusa Chrystusa? Musisz to zrobić, ponieważ zło, które uczyniłeś w swoim życiu, trzyma cię z daleka od Boga i jedynie Jezus może zabrać od ciebie twój grzech. Możliwe, że wiesz już, że potrzebujesz wybaczenia grzechów, ale myślisz sobie: „Jestem zbyt zły – nikt nawet nie wie, że kradłem”. A może ktoś ci powiedział, że jesteś zbyt młody, by przyjść do Jezusa Chrystusa. Posłuchaj jeszcze raz jak brzmi ta obietnica.

Powtórz z naciskiem.

Bez względu na to, co złego robiłeś, czy ile masz lat, kim jesteś – jeśli przyjdiesz do Jezusa Chrystusa, On cię nie odrzuci. To jest Jego obietnica. Przyjść do Jezusa, to znaczy poprosić Go o wybaczenie grzechów. Czy uchwycisz się tej obietnicy i przyjdiesz do Jezusa już dzisiaj? Jeśli chcesz, ale nie jesteś pewien jak to zrobić, pozostań na swoim miejscu, kiedy inni będą już wychodzić. Będę wiedział, że chcesz ze mną o tym porozmawiać i chętnie powiem ci więcej na ten temat z Biblii. To bardzo ważne, abyś rozumiał i naprawdę wierzył w tę obietnicę, tak jak Abram wierzył w obietnicę, które złożył mu Bóg.

Scena 3

Tło opcjonalne: Na zewnątrz. Umieść koszyk (P-5), wielbłądy (P-6) i owce (P-7).

Abram wkrótce był już w drodze opuszczając miasto Ur. Ale kim są ci pozostali ludzie? Niektórzy z krewnych zdecydowali, by udać się w drogę, wraz z Abramem i jego żoną. Wybrał się również jego ojciec oraz bratanek Lot. Znaleźli się z nimi słudzy i zwierzęta, namioty i wszystko, czego mogli potrzebować podczas tej wyprawy. Biblia nie mówi o tym, jak Bóg ich prowadził, ale na pewno w jakiś sposób to robił, dzień za dniem, tydzień za tygodniem. Ponad 10 tygodni zajęło im dojście do miasta zwanego Haran, które było oddalone około 1100 km od miast Ur. Tam się zatrzymali. Być może ojciec Abrama był zbyt stary i zbyt zmęczony by iść dalej, dlatego też zatrzymali się w Haran i zostali tam, aż do jego śmierci. Możliwe, że byli tam nawet 15 lat.

W końcu wyruszyli ponownie w drogę do ziemi, którą obiecał Abramowi Bóg. Co to musiał być za widok! Wydawało się, że to jakaś cała wioska się porusza. Abram i jego rodzina jechali na wielbłądach, około 600 sług ze swoimi dziećmi szło obok nich, ponadto osiołki obłożone całym dobytkiem i pozostała trzoda.

Po długiej podróży dotarli wreszcie do ziemi obiecanej zwanej Kanaan. O jak podekscytowany musiał być Abram, kiedy zobaczył tę ziemię, kiedy po niej stąpał. Bóg dotrzymał Swego Słowa! Czy pamiętasz inne rzeczy, które Bóg obiecał Abramowi?

Pozwól dzieciom odpowiedzieć.

Pomyślmy o tej ostatniej obietnicy: „W tobie będą błogosławione wszystkie narody ziemi” (Ks. Rodzaju 12:3). Bóg obiecał, że przez Abrama wielkie błogosławieństwo przyjdzie na ludzi na całym świecie, także na ciebie i na mnie. Jak Bóg dotrzymał tej obietnicy? To przez rodzinę Abrama Jezus przyszedł na świat. Jezus Chrystus, Boży syn, urodził się jako Żyd. On, Jezus Chrystus, stał się wielkim błogosławieństwem dla ludzi na całym świecie. Przyszedł, aby stać się Zbawicielem świata.

Umieść krzyż (P-3) na jednej stronie tablicy.

To oznacza, że On przyszedł, aby umrzeć, aby wziąć na siebie karę za nasze grzechy. Powstał z martwych i żyje w niebie. Przez to właśnie może zabrać wszystkie twoje grzechy. Dlatego też dał nam tę wspaniałą obietnicę, która mówi: „Tego, kto do mnie przychodzi, nie wyrzucę precz” (Ew. Jana 6:37b). Teraz ty powołaj się na Słowa Jezusa. Powiedz: „Panie Jezu, przepraszam Cię za wszystkie złe rzeczy, które uczyniłem. Chcę się od nich odwrócić. Dziękuję Ci, że umarłeś za mnie na krzyżu. Proszę wybaczyć mi wszystkie moje grzechy...”. On nie odwróci się od ciebie. Ucieszy się, że do Niego przychodzisz i wybaczy ci. Czy chciałbyś już dziś przekonać się w swoim życiu, że On dotrzymuje Swoich obietnic, tak jak Bóg dotrzymał wszystkich obietnic złożonych Abramowi?

Zdejmij wszystkie figury.

Scena 4

Tło opcjonalne. Tło jednolite. Umieść ołtarz (P-8), baranka (P-9), ogień (P-10) i Abrama (P-1).

Dzięki temu, że Bóg był wierny obietnicy jaką złożył, Abram mógł teraz spacerować po ziemi, którą otrzymał. Pierwszą rzeczą, jaką Abram uczynił było uwielbienie Boga. Zbudował ołtarz. Biblia mówi: „I ukazał się Pan Abramowi” (Ks. Rodzaju 12:7). Jaki to musiał być wspaniały czas. Abram z pewnością był bardzo zadowolony, że zaufał Bogu, że doprowadził go do tego wspaniałego miejsca.

Pewnego dnia Abram był bardzo zmartwiony. „Czym nakarmię bydło, owce, wielbłądy i osiołki? I z czego będziemy żyli?” – zastanawiał się. Rozejrzył się wokół. Nie zostało już zbyt wiele trawy. Panował głód, a to oznaczało, mnóstwo głodnych ludzi i zwierząt oraz nic do jedzenia.

Zdejmij wszystkie figury.

Gdyby Abram ufał Bogu w czasie tego głodu, to co by uczynił?

Pozwól dzieciom zasugerować co by zrobił.

Zobaczmy co zrobił. Abram postanowił rozwiązać problem po swojemu. Opuścił ziemię Kanaan i udał się do Egiptu. Ale Bóg mu nie mówił, że ma się tam udać. Egipt nie był ziemią, którą Pan Bóg mu obiecał. Więc Abram popadł w kłopoty.

Saraj, jego żona, była bardzo piękna. Abram obawiał się, że kiedy mężczyźni w Egipcie zobaczą, że jest z nią, zabiją go, a żonę zabiorą dla siebie. Więc, zamiast powierzyć tę sprawę Bogu i jemu zaufać, Abram rzekł do swojej żony: „Mów wszystkim, że jesteś moją siostrą, w ten sposób mnie nie zabiją, aby zabrać mi ciebie”. Ale ten plan nie udał się Abramowi. Faraon zabrał Saraj do swojego pałacu, gdyż chciał pojąć ją za żonę. Wtedy Bóg zesłał chorobę na wszystkich mieszkańców pałacu. Wkrótce Faraon odkrył, że Abram nie

powiedział mu całą prawdę. Był bardzo zły i prędko odesłał Abrama i Saraj z powrotem do domu.

Mimo to Bóg nie porzucił Abrama. Nie powiedział: „Abramie, zawiodłeś mnie, więc nie chcę mieć już z tobą do czynienia”. Bóg jest wiernym Bogiem. Nie może nigdy złamać obietnicy, którą złożył, nawet jeśli Jego dzieci są Mu nieposłuszne.

Być może ty jesteś dzieckiem Bożym, Jezus Chrystus jest twoim Zbawicielem, ale tak jak Abram, nie powiedziałeś prawdy. Twój starszy brat pomógł ci napisać pracę domową. Kiedy nauczyciel ją przeczytał, był bardzo zadowolony i spytał: „Czy to twoja własna praca? Czy sam ją napisałeś?”. A ty odpowiedziałeś: „tak” i skłamałeś. Jest ci smutno, bo wiesz, że Pan Bóg jest niezadowolony. Czy jest jakaś obietnica od Boga dla ciebie, chrześcijanina, który zawiódł Boga? Tak! Posłuchaj tego: „Jeśli wyznajemy grzechy swoje, wierny jest Bóg i sprawiedliwy i odpuści nam grzechy, i oczyści nas od wszelkiej nieprawości” (1 Jana 1:9). Jeśli żałujesz tego, co zrobiłeś źle i powiesz o tym Bogu, On ci wybaczy, bo to jest Jego obietnica. Oczywiście musisz wyjaśnić sprawę nauczycielowi i przyznać się.

Dziewczynko, chłopczyku, jeśli jesteś chrześcijaninem i zdarzyło ci się zgrzeszyć, pamiętaj że Bóg chce, abys powiedział Mu, że jest ci przykro, że żałujesz. On obiecał, że ci wybaczy. Kiedy już raz wyznasz swój grzech Bogu, nie musisz już więcej odczuwać winy z tego powodu. On jest wierny nawet wtedy, gdy my Go zawodzimy. Jak bardzo Abram musiał być z tego zadowolony.

Umieść Abrama (P-1), symbol Boga(P-2) i gwiazdy (P-11).

Pewnej nocy Bóg przemówił do Abrama: „Będziesz miał syna. Spójrz w górę na niebo i policz gwiazdy. Twoja rodzina będzie właśnie taka duża, że trudno będzie ją zliczyć”. To była obietnica – Abram miał mieć syna. Biblia mówi, że Abram uwierzył Bogu (Ks. Rodzaju 15:6).

Zdejmij wszystkie figury.

Scena 5

Tło opcjonalne: Scena na zewnątrz. Umieść Abrama (P-1), Saraj (P-13) i namiot (P-14).

Jednak lata mijały i Abram nadal nie miał syna. Czy Bóg zapomniał? Nie, On nigdy nie zapomina obietnic, które daje. Czy więc Bóg zmienił zdanie? Nie, nie zmienił zdania. Czy Bóg zobaczył, że nie może dotrzymać tej obietnicy? Nie, dla Boga nie ma nic zbyt trudnego. On wypełni swoją obietnicę we właściwym czasie. Ale Abram i Saraj nie mogli zrozumieć, dlaczego Bóg nie dał im obiecane go syna. Saraj była już zmęczona czekaniem.

Pewnego dnia rzekła do swojego męża: „Jestem zbyt stara, by mieć dzieci. Weź moją służącą Hagar jako drugą żonę i może ona da ci syna”.

To nie był Boży plan, ale Abram posłuchał swojej żony. On także był już zmęczony czekaniem, aż Bóg dotrzyma swojej obietnicy, zapomniał że trzeba Mu ufać. Bóg nie każdą swoją obietnicę wypełnia od razu, ale pewne jest to, że ją kiedyś wypełni.

Zdejmij wszystkie figury.

Hagar urodziła Abramowi syna i nazwał go Ismael. Ale nie on był obiecany przez Boga synem. Kiedy Ismael miał 13 lat, Bóg raz jeszcze przemówił do Abrama i powtórzył mu obietnicę: „Saraj będzie miała syna” (Ks. Rodzaju 17:16).

Umieść Abrama (P-12) i symbol Boga (P-2).

Abram zaśmiał się i rzekł do Pana: „Czy może mieć syna ktoś, kto ma 100 lat? Czy Saraj, która ma 90 lat może urodzić dziecko?”. To wydaje się niemożliwe. Jednak Bóg dał taką obietnicę, a dla Niego żadna rzecz nie jest niemożliwa. Bóg także zmienił imię Abrama na Abraham, co oznacza „ojciec wielu narodów”. A imię Saraj, zmienił na Sara („księżniczka”). Te nowe imiona pewnie pomogły im pamiętać o wspaniałej Bożej obietnicy.

Czy cieszy cię to, że Bóg dotrzyma każdej obietnicy jaką złożył? Jeśli jesteś chrześcijaninem, możesz zawsze podkreślić Boże obietnice w swojej Biblii. To może pomóc ci je zapamiętać. Ale co najważniejsze – ufaj Bogu, że On ich dotrzyma.

W Rzymian 8:28 jest wspaniała obietnica dla każdego chrześcijanina: „A wiemy, że Bóg współdziała we wszystkim ku dobremu z tymi, którzy Boga miłują”. To znaczy, że cokolwiek by się działo w twoim życiu – smutne chwile, radosne chwile, rozczarowania – Bóg ma w tym swój cel, że pozwala by one się działy i robi to dla twojego dobra. Bóg często używa tych sytuacji, byśmy dzięki nim, mogli stać się jeszcze bardziej podobni do Pana Jezusa. Ufaj Bogu, gdy przeżywasz ciężkie chwile. Tak łatwo jest winić Pana Boga, gdy mama albo tata chorują, lub gdy ktoś z nich umrze. Jeśli winisz Boga i przestajesz z Nim rozmawiać, oznacza to, że nie ufasz Jego obietnicy. Jeśli winisz sam siebie i myślisz, że gdybyś tylko był lepszym człowiekiem, ta sytuacja by się nie wydarzyła, także nie ufasz Bożej obietnicy. Kiedy dzieją się trudne, czy smutne rzeczy, powiedz Bogu, że wierzysz, że On to dobrze zakończy. Ufaj, że On dotrzyma danej obietnicy.

Jeśli nie jesteś chrześcijaninem, jeśli jeszcze nigdy nie zaufałeś Panu Jezusowi jako swojemu Zbawicielowi, pamiętaj o szczególnej obietnicy, jaką On dał: „Tego, kto do mnie przychodzi, nie wyrzucę precz” (Ew. Jana 6:37b). Przyjdź do Niego teraz, by twoje grzechy zostały wybaczone. On obiecał, że cię nie odrzuci.

Pytania powtórkowe:

1. Co Bóg kazał zrobić Abramowi, kiedy mieszkał on w Ur? („Abramie, opuść swój kraj i swój lud – nawet swoich krewnych – i idź do ziemi, którą ci wskażę”.)
2. Dlaczego Abram był posłuszny Bogu? (Ponieważ Bóg obiecał Abramowi, że da mu ziemię i on wierzył Panu Bogu.)
3. Co to znaczy „ufać” Bogu? (Wierzyć, że Pan Bóg uczyni to, co obiecał.)
4. Czy możesz powtórzyć jedną z Bożych obietnic? (np. „Nie opuszczę cię, ani cię nie porzucę” Hebrajczyków 13:5. „Tego, który do mnie przychodzi, nie wyrzucę precz” Ew. Jana 6:37b.)
5. Kto poszedł z Abramem i Saraj? (Terach, czyli ojciec Abrama, jego bratanek Lot oraz jego słudzy.)

6. Co złego zrobił Abram w Egipcie? (Nie ufał Bogu i powiedział, że Saraj jest jego siostrą.)
7. Jak brzmiały inne obietnice, jakie Bóg dał Abramowi? („Uczynię z ciebie wielki naród, będę ci błogosławił, uczynię wielkim twoje imię, będziesz błogosławieństwem, w tobie wszystkie narody ziemi będą błogosławione; tobie i Saraj dam syna”.)
8. Dlaczego wydawało się to niemożliwe, by Abram i Saraj mieli syna? (Abram i Saraj byli zbyt starzy by mieć dzieci.)
9. Dlaczego możesz być pewien, że Bóg dotrzyma swoich obietnic? (Ponieważ On jest Bogiem i nie ma dla niego rzeczy niemożliwej.)
10. Gdzie możesz znaleźć Boże obietnice? (W Jego Słowie, w Biblii.)

Pytania powtórkowe dla przedszkolaków:

1. Co to jest obietnica? (Jest to coś, co ktoś obiecał, że zrobi.)
2. Jakie są dwie obietnice, które Pan Bóg dał Abramowi? (Bóg poprowadzi go do nowej ziemi; Abram będzie miał wiele dzieci, wnuków i krewnych; będzie bardzo ważnym człowiekiem; Bóg będzie dobry dla tych, którzy dobrze będą traktować jego lud, a będzie karał tych, którzy będą dla nich źli; Zbawiciel przyjdzie przez jego przodków.)
3. Jak miał na imię syn Abrama? (Ismael. Także Izaak, chociaż nie wspomniany jeszcze w tej lekcji.)
4. Co Pan Bóg obiecał zrobić dla ciebie, jeśli uwierzysz w Jezusa jako swojego Zbawiciela, który może oczyścić cię od grzechów? („Tego, który do mnie przychodzi nie wyrzucę precz” Ew. Jana 6:37b. Obiecał wybaczyć ci twoje grzechy, abys pewnego dnia mógł pójść do nieba.)

Zajęcia utrwalające:

Daj każdemu dziecku gwiazdę.

Każde dziecko powinno wybrać jedną z Bożych obietnic i zapisać na swojej gwiazdce do zapamiętania.

Zachęć dzieci, aby zawsze gdy spojrzą na gwiazdę, dziękowały Bogu, że On dotrzymuje Swoich obietnic.

Lekcja 2

(Materiały dodatkowe do lekcji znajdziesz na stronie cefpolska.pl w zakładce „pomoce wizualne” – do pobrania za darmo.)

Syn Abrahama darem od Boga

(lekcja z zastosowaniem dla dzieci zbawionych dlatego aby dać jej wydźwięk ewangelizacyjny, użyj krótkiej ilustracji ze strony 15)

Tekst dla nauczycieli:

Ks. Rodzaju 21:1-8

Ks. Rodzaju 22:1-14

Główna prawda:

Bóg poddaje swoje dzieci próbom, aby wzmocnić ich wiarę w Niego.

Zastosowanie:

Zbawieni: Zaufaj Bogu, że On ci pomoże, kiedy dzieje się coś złego.

Werset do zapamiętania:

„Wiem też o Boże mój, że Ty badasz serce i masz upodobanie w prawości...”

(1 Kronik 29:17a).

Pomoce wizualne:

- Ilustracje: 2-1, 2-2, 2-3, 2-4, 2-5 i 2-6
lub
- Figury: P-3, P-8, P-9, P-10, P-12, P-13, P-14, P-15, P-16, P-17, P-18, P-19, P-20, P-21,
- P-22 i P-23
- Tło (opcjonalnie): Na zewnątrz, scena w górach.
- Jeśli używasz tej lekcji jako ewangelizacyjnej (zobacz notatki – str. 18), to możesz również umieścić figurę pana Jezusa i zdjęcie dziecka.

Zajęcia utrwalające:

Jeśli masz taką możliwość, to miej ze sobą dyktafon i mikrofon, aby przeprowadzić po lekcji wywiad z Abrahamem i Izaakiem. (może być telefon z możliwością nagrania dźwięku)

Zarys lekcji:

Wprowadzenie:

Czyż nie jest nam trudno oczekiwać na coś specjalnego?

Następstwo wydarzeń:

1. Narodziny Izaaka. GPZ
2. Izaak dorasta.
3. Abraham naucza Izaaka.
4. Bóg prosi Abraham, aby złożył w ofierze Izaaka. GPZ
5. Abraham, Izaak i słudzy wyruszają w góry. GPZ
6. Abraham i Izaak zostawiają sługi i dalej idą sami. GPZ
7. Izaak pyta: „Gdzie jest jagnię?”.
8. Abraham odpowiada: „Bóg upatrz sobie jagnię”. GPZ
9. Abraham kładzie Izaaka na ołtarzu. GPZ

Punkt kulminacyjny:

Abraham podnosi nóż.

Zakończenie:

Anioł mówi: „Nie rób chłopcu krzywdy”.

Bóg znajduje sobie jagnię.

Abraham i Izaak wracają razem do domu. GPZ

Zastosowanie dla dzieci niezbawionych:

Możesz użyć tej lekcji jako ewangelizacyjnej, po to by pokazać, że Bóg dał nam Swojego Syna. Jak widzisz, ta lekcja nie ma podanego zastosowania dla dzieci niezbawionych. Dlatego sugerujemy by użyć poniższego przykładu, aby nauczać kim są Boże dzieci podczas kolejnej części programu.

Pokaż zdjęcie małego dziecka.

Kiedy nowo narodzone dziecko zjawia się w rodzinie, jest to bardzo ekscytujący dzień. Może masz małego braciszka albo siostrzyczkę i doskonale pamiętasz dzień, w którym oni się narodzili.

Narodzić się w Bożej rodzinie, jest czymś jeszcze bardziej wyjątkowym i stać się przez to Bożym dzieckiem. Jak to się dzieje?

- Nie wtedy, gdy rodzisz się jako malutkie dziecko.
- Nie przez to, że chodzisz do kościoła.
- Nie wtedy, kiedy umierasz.

Biblia mówi nam, kiedy to się dzieje. Posłuchaj tego.

Przeczytaj :Jana 1:12.

Ci, którzy przyjęli Pana Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela, rodzą się w Bożej rodzinie. Złe rzeczy, które robisz w twoim życiu, trzymają cię z dala od Bożej rodziny, ale Jezus Chrystus może zabrać od ciebie te rzeczy, ponieważ zmarł, aby zniszczyć grzech. On jest żywy i może przyjść do twojego życia. Jeśli chcesz odwrócić się od złych rzeczy w twoim życiu i chcesz należeć do Bożej rodziny, musisz wiedzieć, że tylko Pan Jezus może zabrać wszystkie twoje grzechy. On to zrobi, jeśli Go o to poprosisz, a wtedy będziesz należał do Bożej rodziny. Bóg uczyni cię nowym, innym człowiekiem. On będzie twoim kochającym Niebiańskim Ojcem. W taki właśnie sposób możesz stać się dzieckiem Bożym.

Lekcja ewangelizacyjna

Jeśli chcesz nauczać tej lekcji jako ewangelizacyjnej, możesz uczyć jej jako obrazu śmierci Pana Jezusa, używając poniższych punktów:

• Izaak był ukochanym synem.	Pan Jezus, ukochany Syn Boga.
• Izaak był posłuszny ojcu i poszedł z nim.	Pan Jezus był posłuszny Swojemu Ojcu.
• Izaak przyniósł drewno na ognisko.	Pan Jezus niósł krzyż.
• Ołtarz w górach.	Krzyż na wzgórzu Golgoty.
• Izaak nie zasłużył na śmierć.	Pan Jezus nie uczynił nic złego, On zmarł za grzeszników.
• Izaak nie poniósł śmierci.	Pan Jezus zmartwychwstał.

Nie staraj się zawierać całego tego nauczania, wraz z nauczaniem prawdy w tekście.

Lekcja

Czy nie jest nam trudno czekać na coś wyjątkowego? Obiecano ci, że na urodziny otrzymasz nową grę komputerową, ale musisz czekać. Jedziesz wraz z rodziną na wspaniałe wakacje, ale musisz czekać jeszcze kilka tygodni. Wydaje się, że ten czas nigdy nie nadejdzie. Nie możesz się doczekać.

Z pewnością Abrahamowi i Sarze ciężko było czekać na syna, którego obiecał im Bóg. Musieli czekać 25 lat! Do tego czasu, Bóg zmienił imię Abrama na Abraham, a imię Saraj na Sara. I tak będziemy ich odtąd nazywać.

Scena 1

Tło opcjonalne: Na zewnątrz. Umieść namiot (P-14) i Abrahama (P-12).

Nareszcie czekanie się zakończyło! Abraham miał 100 lat, a Sara 90 kiedy urodził im się syn.

Umieść Sarę (P-13) i dziecko Izaaka (P-15).

Pierwszą rzeczą, jaką mamusi i tatusiowie robią, to dają imię swojemu dziecku. Abraham i Sara nazwali swojego syna Izaak, ponieważ imię to oznacza „śmiech”. Obydwoje Abraham i Sara zaśmiali się, kiedy usłyszeli, że im już tak starym narodził się syn. Sara powiedziała wtedy: „Bóg wystawił mnie na pośmiewisko; każdy kto to usłyszy śmiać się będzie ze mnie” (Ks. Rodzaju 21:6).

Kiedy patrzyli teraz na swojego cennego syna, z pewnością myśleli sobie, że warto było tak długo czekać. Kiedy czekali, aż Bóg dotrzyma Swojej obietnicy, ich wiara w Boga umocniła się.

Nie zawsze jest łatwo czekać. Być może jesteś jedynym chrześcijaninem w twojej rodzinie. Modliłeś się, by Pan Bóg zbawił twoją mamę i tatę, braci i siostry, ale oni nadal nie są chrześcijanami. A ty nadal prosisz i czekasz.

Byłoby o wiele łatwiej, gdyby Pan Bóg odpowiedział od razu. Ale kiedy czekasz, aż Bóg odpowie, możesz uczyć się bardziej Mu ufać. Każdego dnia jesteś zależny od Jego pomocy, abyś mógł żyć jak chrześcijanin w twojej rodzinie. I odkrywasz to, że Bóg naprawdę ci pomaga. Bóg daje nam te „próby” czy doświadczenia, abyśmy bardziej Mu ufali i na Nim polegali.

Scena 2

Zmień figurę Izaaka (P-15) na figurę P-16.

Ale dla Abrahama to czekanie się zakończyło, „test” się skończył. Biblia mówi, że Abraham zaprosił swoich przyjaciół na wielkie przyjęcie dla Izaaka, kiedy ten był jeszcze małym chłopcem, być może gdy miał cztery lub trzy lata. Abraham musiał być bardzo dumny ze swego syna.

Gdy Izaak dorastał, jego życie bez wątpienia było interesujące i ekscytujące. Jego rodzina nie mieszkała w domu, ale w namiocie, z pewnością był to piękny namiot. Kiedy Abraham potrzebował świeżej trawy i wody dla bydła, wielbłądów, osiołków, owiec i kóz, namiot musiał być składany i wędrowali dalej. Izaakowi pewnie podobał się taki sposób życia.

Scena 3

Umieść ołtarz na tablicy (P-8) i barana (P-9).

Izaak musiał wiedzieć, że Abraham znał i kochał Pana Boga. Jestem pewien, że Abraham uczył Izaaka o Bogu. Na pewno uczył go czcić Boga i tego, że składając Bogu ofiary może otrzymać przebaczenie. Więc Izaak często widział ojca, który zbierał kamienie na budowę ołtarza. Widział, gdy ojciec brał baranka, związywał mu nóżki i kładł na drwach. Następnie szybkim pociągnięciem dużego noża, baranek był zabijany, a jego krew rozlewała się po ołtarzu.

„Zwierzę umiera za nasze grzechy”, Abraham wyjaśniał synowi. „Bóg powiedział, że krew musi być wylana, aby grzech mógł być odpuszczony” (Ks. Kapłańska 17:11 i Hebrajczyków 9:22). Kiedy krew zwierzęcia została przelana, ofiara była spalana. To nazywane było „całopaleniem”.

Umieść ogień (P-10).

Scena 4

Zdejmij Abrahama (P-12), Izaaka (P-16) i Sarę (P-13). Umieść krzyż (P-3) ponad ołtarzem (P-8).

Dzisiaj nie możemy czcić Boga w taki sposób. Baranek na ołtarzu był tylko obrazem Pana Jezusa Chrystusa, który zmarł na krzyżu za grzechy. O Nim mówi się „Baranek Boży, który gładzi grzechy świata” (Ew. Jana 1:29). On oddał Swoją krew, nie tylko by moje i twoje grzechy mogły zostać wybaczone, ale także grzechy Abrahama i Izaaka. Oczywiście Pan

Jezus przyszedł na świat długo po tym, jak Izaak uczył się tej lekcji o składaniu ofiar ze zwierząt.

Zdejmij krzyż (P-3), ołtarz (P-8), baranka(P-9) i ogień (P-10).

Pewnego ranka, bardzo wcześnie, Abraham zbudził swojego syna. „Izaaku, wstawaj! Czas już wstawać!”. Dlaczego budził Izaaka tak wcześnie?

Bóg tej nocy przemówił: „Abrahamie”.

„Oto jestem”, odpowiedział Abraham.

„Chcę abyś wziął swojego syna, swojego jedynego syna Izaaka, którego kochasz. Udaj się do kraju Moria i złóż go tam na ofiarę jako całopalenie. Powiem ci, na której górze masz go złożyć w ofierze, gdy już tam dotrzesz”.

Biblia mówi, że „Bóg wystawił Abrahama na próbę” (Ks. Rodzaju 22:1). Co za próba! Jaka trudna to rzecz dla Abrahama - poświęcić swojego własnego cennego syna. To musiał być dla niego najtrudniejszy czas w całym jego życiu. Z pewnością był bardzo smutny i zaskoczony. Jeśli kochasz Pana Jezusa Chrystusa, musisz wiedzieć, że życie nie zawsze będzie łatwe. Bóg nigdy nie obiecywał życia bez zmartwień. Co więcej, powiedział: „na świecie ucisk mieć będziecie” (Ew. Jana 16:33). Ucisk jest czasem próby. Być może właśnie teraz coś trudnego dzieje się w twoim życiu: twoja babcia jest bardzo chora, masz zadanie domowe, którego zupełnie nie rozumiesz, twoi rodzice często się kłócą. Może się dziwisz, dlaczego Bóg pozwala, by takie rzeczy przytrafiały się tobie, Jego dziecku. Ale Biblia uczy nas, że Pan Bóg zawsze wykorzystuje takie próby, by wzmocnić naszą wiarę w Niego. Kiedy masz trudny czas, proś Boga o pomoc. On ci pomoże i będziesz silniejszym chrześcijaninem. A więc nie walcz z Bogiem, nie wiń Go za trudności w twoim życiu. Zamiast tego ufaj Mu, że pomoże ci przez nie przejść. Tak też musiał zrobić Abraham, kiedy ta próba przytrafiła się jemu.

„Bóg poprosił nas, abyśmy udali się na jedną z gór w kraju Moria, aby go uczcić”, tłumaczył Abraham swojemu synowi tego ranka. „Przed nami trzy dni drogi, więc musimy wyruszyć bardzo wcześnie”.

Scena 5

Umieść Izaaka (P-17), Abrahama (P-12), osiołka (P-18), drewnianka (P-19) na osiołku, przed namiotem (P-14).

Przygotowania do podróży były zakończone. Abraham przyszykował drwa, związał je razem i załadował na osiołka. Dwoje sług również przygotowywało się do podróży. Potrzebowali maty do spania i koce. Być może Sara spakowała im jedzenie na drogę. Ona się z nimi nie wybierała. Wkrótce pożegnali się z nią i wyruszyli w stronę Moria.

Zdejmij namiot (P-14) i umieść figury w „podróżującej” pozycji.

Abraham był prawdopodobnie bardzo cichy i być może od czasu do czasu popłynęły łzy z jego oczu, kiedy myślał o poświęceniu Izaaka. Czy to dlatego, że Bóg nie kochał Abrahama, poprosił go, by uczynił coś takiego? Nie. Abraham wiedział, że Bóg go kocha. Był pewien, że może Mu ufać bez względu na to, co będzie się działo. Nie jest tak, że Bóg cię nie kocha, gdy pozwala na to, by trudne rzeczy działy się w twoim życiu. Bóg nigdy nie przestaje cię kochać. Czasem dopuszcza, by pewne trudne rzeczy się działy, ponieważ On bardzo cię kocha. Bóg

da ci odwagę, by przejść te testy. Nigdy nie pozwoli, by wydarzyło się coś, czego nie mógłbyś znieść. Być może twój tata nie ma pracy, może nie akceptują cię w szkole do której bardzo chciałeś pójść. Kiedy takie rzeczy mają miejsce, ufaj Bogu. Jeśli Mu ufasz, twoja wiara się wzmocni. Przez ten test, wiara Abrahama wzmocniła się.

Jeden dzień, jedna noc. Dwa dni, dwie noce. Trzy dni. Na trzeci dzień zobaczyli górę Moria. Możliwe, że Abraham wskazał ręką w jej stronę i rzekł do syna: „Izaaku, tam złożymy ofiarę Bogu”.

A do swoich sług rzekł: „Zaczekajcie tutaj z osiołkiem. Ja z Izaakiem udamy się na tę górę. Oddamy Bogu chwałę i potem do was wrócimy”.

Zdejmij wszystkie figury.

Scena 6

Umieść Abrahama i Izaaka (P-20), i drwa (P-19) na plecach Izaaka.

Co takiego powiedział? „Wrócimy do was”. Jeśli Bóg chciał, by Izaak został złożony w ofierze, jak miał on wrócić? Biblia mówi nam, że Abraham wierzył, że „Bóg jest w stanie wzbudzić go (Izaaka) nawet z martwych” (Hebrajczyków 11:19). Jeśli Izaak miał być złożony w ofierze, Bóg mógł sprowadzić go z powrotem do życia. Jak silna była wiara Abrahama! Poprzez trudne okoliczności, nauczył się ufać Bogu. Poprzez rozczarowania i czas kiedy bywasz zraniony lub smutny, twoja wiara może stać się silniejsza oraz przez zaufanie Bogu, że On to wszystko czyni dla twego dobra. Jeśli zawsze wszystko byłoby w porządku, twoje zaufanie do Boga byłoby słabe. W pewnym sensie jest to tak, jak z drzewem. Podczas suszy, gdy nie ma deszczu, korzenie drzew wchodzą głębiej i głębiej w ziemię, w jej bardziej wilgotną część. Oczywiście to sprawia, że te drzewa są silniejsze. Kiedy przyjdzie sztorm, drzewo takie się nie zachwieje i może stać prosto, ponieważ jego korzenie są głęboko w ziemi.

Pewien chrześcijanin, Michał, był właśnie jak to drzewo. Kochał Pana Jezusa, ale nie jego brat, który często mu dokuczał. Włączał radio kiedy Michał chciał czytać Biblię, przezywał go i kłamał na jego temat. Czasem Michał mówił do Pana Boga: „Boże, dlaczego jest to takie trudne? Czuję, że nie mam już siły. Proszę, pomóż mi żyć dla Ciebie”. Zwrócenie się z prośbą do Boga i zaufanie, że On rozwiąże sytuację, to jak wkładanie korzeni głęboko do ziemi. Bóg nie sprawił, że problem zniknął, ale pomógł Michałowi, by nie odpowiadał bratu tym samym. Dla Michała był to trudny czas, ale polegał na Bogu bardziej niż kiedykolwiek. Tak, takie doświadczenia są ciężkie, ale Bóg ma dobre powody, by na te próby pozwalać. Bóg miał także swoje powody, gdy prosił Abrahama, by poświęcił swojego syna.

Zostawili więc sługi i obydwaj wyruszyli. Izaak niósł drwa. Abraham wziął wielki nóż, którego używał do zabijania zwierząt na ofiarę. Przez jakiś czas żaden z nich się nie odzywał. Ale Izaak także się nad czymś zastanawiał i dłużej już nie mógł zatrzymać myśli dla siebie.

„Ojcze”, rzekł.

„Tak, synu”, odpowiedział Abraham.

„Spójrz”, powiedział Izaak, „oto ogień i drewno, ale gdzie jest jagnię na ofiarę?”.

Musiało minąć dużo czasu, zanim Abraham odpowiedział. Pewnie z trudem przełknął ślinę i powstrzymał łzy. Potem powiedział: „Bóg upatrz sobie jagnię na całopalenie, mój synu”. I szli dalej razem.

Bóg dostarcza. Te wspaniałe słowa pokazują, jak wielką wiarę w Boga miał Abraham, w najtrudniejszym czasie swojego życia. Jeśli jesteś chrześcijaninem, ty również możesz polegać na Bogu, bez względu na to jaki masz problem. Jeśli to zrobisz, zobaczysz, że Bóg da ci odwagę i pomoc jakiej potrzebujesz, by robić wszystko tak, jak powinienes.

Zdejmij wszystkie figury.

Scena 7

Tło opcjonalne: Szczyt górski. Umieść Abrahama (P-12) i Izaaka (P-17).

Im dalej szli, tym trudniejsza to była próba dla Abrahama. W końcu znaleźli się na szczycie góry.

Abraham zaczął zbierać kamienie, aby zbudować ołtarz. Izaak mu pomagał. W końcu ołtarz był zbudowany.

Umieść ołtarz (P-8) i drwa (P-19).

Wtedy Abraham wziął wiązkę drzewa i rozłożył na ołtarzu. Biblia nie mówi nam dokładnie co potem się wydarzyło, ale prawdopodobnie wyglądało to tak:

Abraham wyjaśnił co zamierzał zrobić i dlaczego miał to zrobić. „Bóg poprosił mnie bym dziś zrobił coś dziwnego. Nie rozumiem tego, ale wiem jedynie, że muszę być Mu posłuszny”. Po twarzy Abrahama pewnie ciekły łzy, kiedy to opowiadał. „Bóg poprosił, bym przyprowadził tutaj ciebie i złożył jako ofiarę. Nie wiem, co Bóg zamierza zrobić, ale wiem, że możemy Mu ufać. Jestem pewien, że się o nas zatroszczy. Muszę być posłuszny Bogu”.

Czasem nie jest to łatwe, by wybrać bycie posłusznym Bogu. Dla Natalii było to bardzo trudne. Chciała jechać na wycieczkę klasową, ale jej rodzice nie mieli pieniędzy. Pewnego dnia Natalia znalazła na chodniku dokładnie taką kwotę jakiej potrzebowała. Ktoś z klasy musiał zgubić te pieniądze. Nikt jednak nie wiedział, że je znalazła. Mogła więc zapłacić za wycieczkę dla siebie, albo mogła oddać nauczycielce, aby dowiedziała się, kto je zgubił. Jeśli chciała być posłuszna Bogu, co powinna zrobić i dlaczego?

Pozwól dzieciom odpowiedzieć.

To była trudna próba dla Natalii, ale Bóg pomógł jej być Mu posłuszną. Dzięki tej próbie, stała się lepszą chrześcijanką. Jeśli ty, który kochasz Pana Jezusa, przechodzisz czasem takie próby, ufaj wtedy Bogu i proś, by pomógł Ci być Mu posłusznym. Tak właśnie zrobił Abraham.

Scena 8

Zdejmij Izaaka (P-17). Umieść Izaaka (P-21) na ołtarzu i drwa (P-8 i P-19).

Kiedy Abraham wyjaśnił, co zamierzał zrobić, związał ręce Izaaka liną. Izaak nie powstrzymał go. Mógł to zrobić. Był silniejszy od swojego ojca. Mógł z łatwością uciec z tego miejsca. Jego serce było pewnie pełne pytań, ale był posłuszny i pozwolił by Abraham związał jego kostki i położył go na drwach na ołtarzu. Wiele razy widział, jak zwierzęta

umierały na ołtarzu. Kiedy Abraham podniósł w górę swój wielki nóż, Izaak pewnie zamknął oczy.

Zamień Abraham (P-12) na figurę (P-22).

Nagle jakiś głos zawołał: „Abrahamie!”.

Izaak otworzył oczy. Słyszał jak jego ojciec mówi: „Oto jestem”.

To Anioł Pański wołał do niego z nieba.

Powiedział: „Nie dotykaj chłopca i nie czyn mu żadnej krzywdy! Teraz wiem, że boisz się Boga, ponieważ nie zawahałeś się poświęcić swojego jedyne syna”.

Izaak musiał być bardzo uradowany gdy usłyszał ten głos!

Scena 9

Umieść barana w krzewie (P-23). Zamień Abrahama (P-22) na figurę P-12.

Abraham odwrócił się. „Spójrz Izaaku! Baranek! Zaplątał się rogami w krzewie”.

To była ofiara! Bóg zapewnił ofiarę na całopalenie. Abraham wziął więc barana i położył go na ołtarzu zamiast Izaaka.

Zdejmij barana z krzaka. (P-23). Zamień Izaaka (P-21) na figurę P-17. Umieść barana (P-9) na ołtarzu i drwa (P-8 and P-19).

I zapalił drwa.

Umieść ogień (P-10).

Ofiara została złożona – ofiara całopalna. Kiedy Izaak stał obok ołtarza, na pewno dziękował Bogu z całego serca. Baranek umarł zamiast niego. Ty także powinieneś pamiętać, aby dziękować Bogu, gdy pomaga ci w trudnych chwilach.

Ojciec i syn wrócili razem do domu. Żaden z nich nigdy nie zapomniał tego dnia, tej bardzo trudnej próby wiary. Abraham zdał ten test. Pokazał, że jego wiara w Boga była szczerą. Bóg dopuszcza trudności do naszego życia, by pokazać innym i nam samym, że mamy prawdziwie na Nim polegać (1 Piotra 1:7). Łatwo jest mówić o zaufaniu do Boga, kiedy wszystko jest w porządku, ale tylko prawdziwi chrześcijanie potrafią ufać Mu wtedy, gdy jest ciężko. Jeśli kochasz Pana Jezusa, pamiętaj, że Bóg ma wspaniałą, wyjątkową powód, dla którego pozwala byś miał problemy, czy przeżywał trudny czas. On użyje ich, aby wzmocnić Twoją wiarę.

Na zakończenie, podziękujmy Mu, że wie dlaczego problemy pojawiają się w naszym życiu. Poprośmy Go, by pomógł nam przez nie, stać się bardziej podobnymi do Pana Jezusa.

Zakończ modlitwą.

Pytania powtórkowe:

1. Miałam 90 lat, kiedy zdarzyło się coś, co spowodowało, że wybuchnęłam śmiechem. Kim jestem? (Sara)
2. Jestem synem Abrahama i Sary. Moje imię oznacza „śmiech”. Kim jestem? (Izaak)
3. Dlaczego dzisiaj już nie składamy Bogu ofiar ze zwierząt? (Ponieważ Pan Jezus, Baranek Boży, zmarł na krzyżu za grzechy całego świata.)
4. Dlaczego Bóg pozwala na trudne chwile w życiu swoich dzieci? (By nas wypróbować i wzmocnić naszą wiarę w Niego.)
5. Jakie pytanie zadał Izaak Abrahamowi kiedy szli złożyć ofiarę? („Gdzie jest jagnię na całopalenie?”.)
6. Co Abraham odpowiedział Izaakowi? („Bóg upatrzy sobie ofiarę na całopalenie mój synu”.)
7. Dlaczego Abraham powiedział do sług „Wróćmy”? (Abraham wierzył, że Bóg może wzbudzić Izaaka nawet z jego śmierci.)
8. Kto został złożony w ofierze zamiast Izaaka? (baranek)
9. Opisz w jaki niewłaściwy sposób, chrześcijanie mogą reagować na problemy, które pojawiają się w ich życiu. (np. Mogą winić za to Boga.)
10. Opisz jak we właściwy sposób, powinien chrześcijanin zareagować na trudności w swoim życiu. (np. Poprosić Boga o pomoc i oto, by pomógł ufać, że nawet w trudnych chwilach wszystko obróci w dobro.)

Pytania powtórkowe dla przedszkolaków:

1. Kto powstrzymał Abrahama przed ofiarowaniem Izaaka na ołtarzu? (Anioł Pański)
2. Co Bóg zapewnił Abrahamowi, by złożył w ofierze zamiast Izaaka? (baranka)
3. Kogo Bóg wybrał, aby umarł za twoje grzechy? (Swojego Syna, Pana Jezusa Chrystusa.)
4. Kiedy wierzysz w Jezusa, co obiecuje ci Pan Bóg? (Zbawienie i przebaczenie grzechów.)

Zajęcia utrwalające:

Jeśli masz możliwość, przygotuj dyktafon i mikrofon, aby po lekcji przeprowadzić wywiad z Abrahamem i Izaakiem. Połowa dzieci może być Abrahamem, a połowa Izaakiem. Ty albo twój pomocnik możecie dzieciom zadać takie pytania:

- Izaaku, jakie pytanie chciałeś zadać swojemu ojcu, kiedy szliście razem w góry?
- Abrahamie, jeśli kochasz swojego syna, jak mogłeś chcieć złożyć go w ofierze?
- Izaaku, jaki był najgorszy moment dla ciebie?
- Izaaku, jak się potem czułeś?
- Abrahamie, dlaczego byłeś taki pewien, że obydwaj wrócicie do domu?
- Izaaku, jakiej części z dzisiejszego dnia nigdy nie zapomnisz?
- Abrahamie, jak to jest, że im jesteś starszy, tym bardziej ufasz Bogu?

Zajęcia utrwalające:

Wybierając posłuszeństwo.

Przedyskutuj z dziećmi trudne sytuacje, z jakimi mogą mieć do czynienia (patrz poniżej). Przy każdej z nich, niech dzieci zasugerują, w jaki sposób mogą być posłuszne Bogu oraz możliwe pozytywne i negatywne skutki. Potem porozmawiajcie o tym, dlaczego Bóg mógłby dopuścić taką próbę (np. aby wzmocnić ich wiarę, pomóc innym zobaczyć w nich Jezusa, uzdolnić ich do pomagania innym, itp.) Podkreśl, że często chcemy wiedzieć, dlaczego pewne rzeczy się dzieją, ale powinniśmy być zawsze posłuszni Bogu i pozwolić Mu użyć nawet tych trudnych sytuacji dla naszego dobra.

- Twoje treningi piłki nożnej zostały przeniesione na niedzielę rano.
- Twój najlepszy przyjaciel zaczął zadawać się z dziećmi, które palą papierosy.
- Przyjaciel z klasy prosi cię, byś pomógł mu ściągać na teście.
- Twoi rodzice przestają chodzić do Kościoła.

Lekcja 3

(Materiały dodatkowe do lekcji znajdziesz na stronie cefpolska.pl w zakładce „pomoce wizualne” – do pobrania za darmo.)

Abraham szuka żony dla swego syna

Tekst dla nauczycieli:

Ks. Rodzaju 24

Ks. Rodzaju 15:2

Powszechnie uważa się, że Eliezer był sługą, którego Abraham wysłał na poszukiwanie żony dla Izaaka.

Główna prawda:

Bóg prowadzi swoje dzieci.

Zastosowanie:

Dla zbawionych: Proś Boga, by prowadził cię w każdej decyzji jaką podejmujesz.

Werset do zapamiętania:

„Pouczę ciebie i wskażę ci drogę, którą masz iść; Będę ci służył radą, a oko moje spocznie na tobie” (Psalm 32:8).

Pomoce wizualne:

- Ilustracje: 3-1, 3-2, 3-3, 3-4, 3-5 i 3-6

Lub

- Figury: P-6, P-14, P-24, P-25, P-26, P-27, P-28 i P-29
- Tło (opcjonalnie): na zewnątrz, w scenie 1 można dać tło obozowe bez namiotu (P-14).
- Zrób paski papieru: „Bóg prowadzi poprzez modlitwę”, „Biblia”, „inni chrześcijanie”.
- Instrukcja obsługi dla urządzenia elektrycznego.

Zarys lekcji:

Wprowadzenie:

Wprowadzenie koncepcji przewodnictwa.

Następstwo wydarzeń:

1. Abraham daje wskazówki swojemu słudze, gdzie ma szukać żony dla Izaaka. GPZ
2. Eliezer opuszcza dom Abraham.
3. Eliezer zatrzymuje się przy studni w pobliżu miasta Nachora.

4. Prosi o prowadzenie. GPZ
5. Eliezer prosi Rebekę o wodę i ona go częstuje. GPZ
6. Eliezer dziękuje Bogu. GPZ
7. Eliezer udaje się do domu Rebeki.
8. Opowiada co się stało.
9. Ojciec i brat Rebeki stwierdzają, że „to znak od Pana”. GPZ
10. Następnego ranka rodzina Rebeki chce opóźnić wyjazd.
11. Rebeka mówi: „Pójdę”.

Punkt kulminacyjny:

Izaak i Rebeka spotykają się.

Zakończenie:

Rebeka zostaje żoną Izaaka. GPZ

Zastosowanie dla dzieci niezbawionych:

Ta lekcja nie ma zastosowania dla dzieci niezbawionych. Sugerujemy aby użyć poniższego zastosowania dla dzieci niezbawionych, podczas dalszej części spotkania.

Mam tutaj instrukcję obsługi do mojego (nazwij urządzenie, którego instrukcję pokazujesz). Kiedy kupiłem mój _____, uważnie przeczytałem instrukcję podaną przez producenta. Ludzie, którzy wyprodukowali to urządzenie, wiedzą najlepiej jak ono działa. Jeśli nie przeczytam instrukcji i się do niej nie zastosuję, będę miał problemy.

Tutaj mam inną, ważniejszą instrukcję.

Pokaż Biblię.

To jest instrukcja dla mnie oraz dla Ciebie i jest ona od naszego Twórcy, Boga. Oczywiście On wie najlepiej jak powinniśmy żyć.

Ta instrukcja mówi nam bardzo ważne rzeczy. Powiada nam, że wszyscy odeszliśmy od Boga z powodu naszego nieposłuszeństwa.

Czytamy, że Jezus Chrystus, Boży Syn, zmarł na krzyżu i został ukarany przez Boga z powodu naszego nieposłuszeństwa.

Pokaż obrazek krzyża.

Ale On już nie jest martwy. Powrócił do życia i żyje wiecznie.

Pokaż obrazek grobu.

On może uporządkować twoją relację z Bogiem. Może wybaczyć ci twój każdy grzech i pomóc ci stosować się do instrukcji w Biblii. Biblia mówi: „Przeto opamiętajcie i nawróćcie się, aby były zgładzone grzechy wasze” (Dzieje 3:19).

Zawróć ze złej drogi. Poproś Pana Jezusa, by naprawił twoją relację z Bogiem. Wtedy twoje wszystkie grzechy będą „zglądzone”. To jest bardzo ważne, żebyś postępował według instrukcji twój Twórcy.

Lekcja

Kiedy budujesz model samolotu z zestawu, skąd wiesz, którą część gdzie przykleić? Albo kiedy robisz na drutach, skąd wiesz, jaki ścieg zrobić i ile oczek nabrać na druty?

Pozwól dzieciom odpowiedzieć na pytania.

Postępujesz zgodnie ze wskazówkami. Jeśli twoja rodzina wybiera się gdzieś, gdzie wcześniej nigdy nie była, potrzebuje wskazówek. Potrzebują kogoś kto im powie lub napisze, którą drogą mają jechać. Kolejne słowo, które ma takie samo znaczenie jak „postępowanie zgodnie ze wskazówkami” to „przewodnictwo”. Obydwa mówią nam „co robić” i „gdzie iść”.

Główny sługa Abrahama, człowiek, którego imię prawdopodobnie brzmiało Eliezer, miał bardzo ważną sprawę do wykonania. On z pewnością potrzebował przewodnictwa.

Scena 1

Tło opcjonalne: Namiot na zewnątrz (P-14) lub obóz. Umieść Abrahama (P-24) i Eliezera (P-25).

Sara już zmarła, a Abraham był coraz starszy. Abraham rozmyślał o swoim synu Izaaku. „Izaak potrzebuje żony”, myślał sobie.

Wezwał więc swojego głównego sługę Eliezera. „Złóż mi uroczystą przysięgę”, powiedział do sługi Abraham, „że nie weźmiesz żony dla mojego syna Izaaka spośród ludu Kananejczyków, którzy czczą obcych bogów i robią inne złe rzeczy. Chcę, abyś udał się do mojego kraju, do moich krewnych i tam znalazł żonę dla Izaaka”.

W tamtych czasach nie było to niczym dziwnym, że rodzice decydowali kogo poślubi ich syn czy córka. Eliezer także nie by zdziwiony, że Abraham postanowił sam coś zrobić w sprawie żony dla swego syna. Ale już mógł spodziewać się pewnych problemów.

„Jak sądzę, pewnie mam nie brać nikogo ze sobą?” zapytał. „Czy mam wrócić po Izaaka i zabrać go ze sobą?”

„Nie, nie rób tego”, odpowiedział Abraham. „Bóg wezwał mnie z tamtej ziemi, więc nigdy nie zabieraj tam Izaaka. Bóg pošle Swojego anioła przed tobą, aby cię prowadził, abyś tam znalazł żonę dla mego syna. Jeśli kobieta, którą znajdziesz, odmówi i nie zechce wyruszyć z tobą, wtedy zwalniam cię z tej obietnicy”.

Abraham wiedział, że Bóg pokaże Eliezerowi, którą kobietę wybrał na żonę dla Izaaka. Bóg sprawi, że Eliezer będzie wiedział „co robić” i „gdzie iść”. Bóg jest Bogiem, który prowadzi swoje dzieci. Jeśli przyjąłeś Jezusa Chrystusa jako swojego Zbawiciela, jesteś dzieckiem Bożym. Bóg chce pomóc ci dokonywać właściwych wyborów i podejmować właściwe decyzje. W Biblii On obiecuje: „Pouczę ciebie i wskażę ci drogę, którą masz iść; Będę ci służył radą, a oko moje spocznie na tobie” (Psalm 32:8). Być może musisz zdecydować: „Czy zamiast na szkółkę niedzielą, mógłbym pójść na basen?” albo „Czy mogę obejrzeć horror jeśli reszta rodziny też go ogląda?”. Bóg zna właściwą drogę. I chce ci ją pokazać. On prowadzi Swoje dzieci. Abraham był o tym przekonany, podobnie jak jego sługa Eliezer.

Zdejmij wszystkie figury.

Scena 2

Tło opcjonalne: Na zewnątrz. Umieść wielbłądy (P-6).

Eliezer był gotów do wyruszenia w podróż. Dziesięć wielbłądów było załadowanych różnymi rzeczami na drogę do Haranu, która miała 725 km (450 mil). Miało to zająć kilka tygodni. Jedzenie, koce i namioty były potrzebne podczas wyprawy. Eliezer wziął różne ładne rzeczy od Abrahama – pewnie różne kosztowności, złoto, srebro i piękne szaty – aby pokazać, że Abraham był zamożnym człowiekiem. Eliezer zabrał również służących, aby mu towarzyszyli podczas tej długiej podróży, w gorącym słońcu przez różne kraje, które mogły być niebezpieczne.

W czasie podróży, Eliezer myślał sobie: „Jak rozpoznam tę jedyną, która ma być żoną Izaaka? Co jej powiem?”. Wiedział, że potrzebuje Boga, aby go prowadził. Eliezer miał wskazówki od Abrahama, ale potrzebował czegoś więcej. Potrzebował Boga, aby wskazał mu właściwą osobę.

Zdejmij wszystkie figury.

Scena 3

Tło opcjonalne: na zewnątrz. Umieść Eliezera (P-25), wielbłądy (P-27) i studnię (P-26).

Był już wieczór, kiedy przybyli w pobliże miasta Nachora, do którego posłał ich Abraham. Zatrzymali się niedaleko studni, by odpocząć i zdecydować co dalej mają robić. Kiedy Eliezer spojrział w stronę miasta, ujrzał kobietę zdążającą w stronę studni i niosącą dzbanki na wodę. Eliezer przypomniał sobie słowa Abrahama: „Bóg pójdzie przed tobą”. Czy zobaczy anioła? Czasami Bóg pozwalał, by ludzie zobaczyli anioły, ale czasem pozostawały niewidoczne, mimo że były. Eliezer wiedział, że potrzebował Boga, aby go prowadził.

Więc się pomodlił: „O Panie, Boże mojego pana Abrahama, modlę się, abyś okazał Swoją łaskę mojemu panu i poszczęścił mojej drodze. Jestem tutaj przy studni i nadchodzi kobieta od strony miasta, by zaczerpnąć wody. Jeśli da mi się napić, a potem powie: „Napiję także twoje wielbłądy”, będę wiedział, że to jest ta, którą wybrałaś za żonę dla Izaaka” (Ks. Rodzaju 24:12-14).

Mądrą rzeczą jest pytać zawsze Pana o prowadzenie. Modlitwa jest jednym ze sposobów, jakimi On prowadzi Swoje dzieci.

Umieść paski z wyrazami „Bóg prowadzi poprzez modlitwę” na tablicy.

Jeśli kochasz Pana Jezusa pamiętaj, aby prosić Boga, by wskazał ci jaka masz wybrać drogę, zwłaszcza gdy dokonujesz jakiegoś wyboru lub podejmujesz decyzję. Więc kiedy wybierasz się na zakupy, by wybrać prezent dla swojej mamy, poproś Pana Boga byś umiał wybrać właściwy. Potem, kiedy będziesz oglądał różne rzeczy, w środku będziesz miał pewność co do tej jednej, którą masz wybrać. Albo poproś Boga w sprawie tego horroru. Może masz mętlik w głowie i nie wiesz co robić. Nie chcesz być wyśmiany, że go nie obejrzałeś. Ale też nie chcesz go oglądać. Kiedy będziesz rozmawiał o tym z Panem Bogiem, w twojej głowie może pojawić się taka myśl: „Pan Jezus by tego nie oglądał”. Wtedy już wiesz co masz robić. Bóg poprowadził cię, jeśli się modliłeś. Eliezer mądrze zdecydował, aby się pomodlić w taki sposób. Nie było to takie proste, by zdarzyło się właśnie tak, jak poprosił o to Pana, ponieważ w tym kraju nie było rzeczą normalną, by mężczyzna rozmawiał z kobietą, która go nie znała.

Większość kobiet prawdopodobnie nie zwróciłyby na niego żadnej uwagi. Jeśli ta, o którą pytał poczęstowałaaby go wodą, a do tego jeszcze napiła wielbłądy, byłoby to bardzo niezwykle. To by również mówiło, że jest uprzejmą, troskliwą osobą, która nie boi się pracy.

Dźwiganie ciężkich dzbanów z wodą, wnoszenie ich po schodach do domu, wlewanie wody do koryta i jeszcze napojenie dziesięciu wielbłądów – to wymagało naprawdę sporo wysiłku. Wielbłądy mogą wypić bardzo dużo wody.

Umieść Rebekę (P-28).

Eliezer jeszcze nie skończył swojej modlitwy, kiedy nadeszła ta, którą miał zapytać o wodę. Była piękna – śliczna młoda dziewczyna. Czy ona była tą jedyną? Obserwował ją, gdy schodziła do studni i napełniała dzbany wodą.

Kiedy odeszła od studni i zbliżyła się w jego stronę, Eliezer zapytał: „Czy dałabyś mi napić się wody z twojego dzbana?”

Zdjęła dzban z ramienia i powiedziała: „Pij”.

To była pierwsza odpowiedź. Eliezer napił się.

Potem dziewczyna powiedziała: „Dam również wody twoim wielbłądom, aby się napiły”.

To była druga odpowiedź! Stało się tak, jak Eliezer prosił w modlitwie. Bóg go prowadził.

Często gdy modlimy się o przewodnictwo, Bóg sprawia, że dzieje się coś, co powoduje, że wiemy co robić. Przypuśćmy, że modliłeś się i pytałeś Boga: „Komu mogę o Tobie powiedzieć?”. A potem pewnego dnia ktoś pyta: „Dlaczego ty zawsze chodzisz na Klub Dobrej Nowiny, do kościoła czy Szkółkę Niedzielną?” albo „Skoro mama nie pozwala ci iść na spływ kajakowy, bo nie umiesz pływać, dlaczego nie pójdziesz, nie mówiąc jej o tym?”. Jaka byłaby twoja odpowiedź?

Przedyskutuj z dziećmi.

To może być twoja szansa, by powiedzieć komuś o Panu. Bóg odpowiedział na twoją modlitwę posyłając kogoś, kto zadawał pytania.

Skoro Eliezer otrzymał dwie odpowiedzi na modlitwę o prowadzenie, pewnie było mu ciężko nie zdradzić, w jakim celu tu przybył. Ale nie powiedział. Musiał najpierw dowiedzieć się paru rzeczy. Kiedy myślał, aby zapytać kobietę o jej rodzinę, wyjął kilka cennych rzeczy, które przywiózł na wielbłądach. Złota biżuteria, pierścień i bransolety sporo mówiły o człowieku, który go wysłał. Gdy młoda kobieta napiła już wielbłądy, Eliezer wręczył jej te kosztowności i dowiedział się, że na imię ma Rebeka.

„Czyją jesteś córką?” zapytał.

Kiedy mu powiedziała, był podekscytowany bardziej niż kiedykolwiek. Była krewną Abrahama!

„Czy byłoby miejsce w waszym domu, abyśmy mogli tam zatrzymać się na noc?” zapytał.

„Mamy sporo miejsca” odpowiedziała, „wystarczy dla was i dla wielbłądów”.

Eliezer pochylił głowę i podziękował Bogu za prowadzenie. „Niech będzie błogosławiony Bóg mojego pana Abrahama. Zaprowadził mnie do właściwego miejsca”, powiedział Eliezer.

Bóg jest ten sam także i dzisiaj. Jeśli jesteś jego dzieckiem, On chce cię prowadzić Swoją drogą. Chce pomóc ci podejmować właściwe decyzje. Pamiętaj co Bóg mówi w Psalmie 32:8.

Jeszcze raz przeczytaj werset.

Gdy będziesz się modlił, On będzie cię prowadził. Czasem Bóg prowadzi cię, kiedy czytasz Biblię.

Umieść pasek z napisem „Biblia” na tablicy, poniżej „modlitwa”.

Im więcej czytasz i zapamiętujesz, co jest napisane w Biblii, tym więcej rozumiesz, co podoba się Bogu i czego On oczekuje od swoich dzieci. To jest bardzo pomocne, zwłaszcza kiedy musisz podejmować decyzje. Na przykład, jeśli musisz wybrać pomiędzy pójściem na basen a Szkołą Niedzielną, pomoże ci jeśli wiesz, że Biblia uczy nas, że powinniśmy spotykać się z innymi chrześcijanami. Czytanie Biblii jest bardzo ważne, po to by rozumieć Boże drogi i czynić to, co On chce, ponieważ Bóg nigdy nie będzie prowadził cię tak, że zaprzeczy temu, co mówi w Biblii. To jest jeden ze sposobów, w jakie Bóg prowadzi swoje dzieci. Eliezera prowadził inaczej. Wybrał inny sposób, w jaki go prowadził. Powinniśmy być Mu za to wdzięczni, tak jak był Eliezer.

Kiedy Rebeka biegła do domu, także była bardzo podekscytowana. Ten człowiek był sługą Abrahama! Często słyszała, jak jej rodzina mówiła o Abrahamie.

Zdejmij Rebekę (P-28).

Brat Rebeki spojrział na kosztowną biżuterię i słuchał tego, co mu opowiadała. Potem szybko pobiegł do studni i zaprosił Eliezera do domu.

Zdejmij wszystkie figury.

Scena 4

Tło opcjonalne: Jednolite tło. Umieść Eliezera (P-25), Rebekę i rodzinę (P-29) oraz paski „Bóg prowadzi przez modlitwę” i „Biblia”.

Eliezer, słudzy i wielbłądy przybyli do domu Rebeki, gdzie już stał przygotowany dla nich posiłek.

„Nie będę jadł, dopóki nie opowiem wam dlaczego tutaj jestem”, wyjaśnił Eliezer.

Bóg zaprowadził go do właściwego miejsca i do właściwej osoby. Teraz ufa Panu, że da mu właściwe słowa, by opowiedzieć całą historię. Rozpoczął opowiadanie od Abrahama.

„Bóg wielce pobłogosławił mojego pana. Jest on bardzo ważnym człowiekiem i bardzo bogatym. Bóg dał mu bydło, trzodę, wielbłądy, osły, mnóstwo srebra i złota oraz wiele sług i służebnic. Abrahamowi i Sarze w ich starości narodził się syn, któremu Abraham przekazał wszystkie te bogactwa”.

Potem doszedł do miejsca, w którym opowiadał, jak jego pan powiedział: „Nie chcę, aby mój syn poślubił dziewczynę z plemienia Kananejczyków. Znajdź żonę dla mojego syna spośród mego ludu”. W końcu Eliezer opowiedział o swojej modlitwie przy studni. „Modliłem się, aby gdy zapytam: „Czy mogę się napić?”, ona odpowiedziała: „Pij, napoję również twoje wielbłądy!”. Zanim skończyłem moją modlitwę, nadeszła Rebeka. Kiedy ja zapytałem, odpowiedział dokładnie tak, jak prosiłem o to w modlitwie”.

Możecie sobie wyobrazić, co czuła Rebeka, gdy to usłyszała?

Eliezer kontynuował: „Pochyliłem głowę i dziękowałem Bogu mojego pana Abrahama, który poprowadził mnie właściwą drogą. Zaprowadził mnie do waszego domu i waszej córki. Teraz powiedzcie mi proszę, czy chcecie wyświadczyć łaskę dla pana mego i czy wasza odpowiedź jest „tak” lub „nie”?” Rebeka nic nie odpowiedziała, ale jej ojciec i brat odpowiedzieli: „To musi być od Pana. Weź Reбекę, idź i niech będzie żoną dla syna twojego pana”.

Bóg używał Eliezera, aby pokazać Rebecę i jej rodzinie jaka jest Boża droga. Użył sługi, by ich poprowadzić. Bóg często używa innych chrześcijan, aby pomóc nam poznać Jego drogę – zwłaszcza kiedy jesteśmy dziećmi.

Umieść paski papieru „inni chrześcijanie” na tablicy, pod słowem „Biblia”.

Być może zadajesz sobie pytania: „Co mam zrobić, gdy w szkole jestem zastraszony?” albo „Czy powinienem skłamać i powiedzieć, że taty nie ma w domu, podczas gdy jest?”. Po prostu nie znasz Bożego rozwiązania. Czy znasz kogoś, kto kocha Pana Jezusa, jakąś osobę, której ufasz? Jeśli tak, porozmawiaj z tą osobą, a ona pomoże ci zrozumieć Bożą drogę. Pamiętaj, że chętnie z Tobą rozmawiam jeśli chcesz. Po prostu zaczekaj po klubie i zostań na miejscu, a będę wiedział, że chcesz rozmawiać ze mną. Bóg często używa innych ludzi, aby nas prowadzić, tak jak użył Eliezera, aby prowadził Reбекę.

Kiedy Eliezer usłyszał, że Rebeka wróci z nim do domu, oddał Panu pokłon aż do ziemi i dziękował Mu za prowadzenie.

Potem rozpakował więcej „kosztowności”, które ze sobą przywiózł i dał Rebecę więcej biżuterii. Kiedy zjedli, położyli się spać.

Zdejmij wszystkie figury.

Czy myślisz, że Rebeka poszła spać? To był wieczór, który na zawsze zmienił jej życie. Bóg jasno pokazał, że Izaak miał zostać jej mężem. Jeśli kochasz Pana Jezusa, będziesz musiał podjąć bardzo ważne decyzje, gdy dorośniesz. Kim będziesz – pielęgniarką, rolnikiem, maszynistą, misjonarzem? Poproś Boga, by cię prowadził. Kogo poślubisz? Poproś Boga, by cię prowadził. Jeśli naprawdę szczerze chcesz iść Jego drogą, On cię poprowadzi, tak jak to obiecał, czy to w małych czy w dużych decyzjach. On prowadził Eliezera. Teraz sługa Abrahama wiedział już kto będzie żoną Izaaka.

Umieść Eliezera (P-25) oraz Reбекę i rodzinę (P-29).

Więc zaraz następnego ranka Eliezer chciał rozpocząć swoją podróż powrotną do Abrahama. Oczywiście chciał zabrać Reбекę za sobą, ale matka Rebeki i jej brat powiedzieli: „Nie, nie idź jeszcze. Niech Rebeka zostanie z nami jeszcze 10 dni. Potem pójdziecie”. Jednak Eliezer chciał wracać natychmiast.

„Zawołamy Reбекę i zobaczymy co ona powie” – stwierdzili.

„Czy pójdiesz z tym człowiekiem?” spywali.

Rebeka musiała sama zdecydować. „Pójdę”, odpowiedziała.

Rebeka była pewna w swoim sercu, że to był Boży plan dla jej życia. Była chętna, by pójść i poznać człowieka, który miał zostać jej mężem.

Zdejmij wszystkie figury.

Scena 5

Tło opcjonalne: Na zewnątrz. Umieść wielbłądy(P-6).

Musiało być to bardzo ekscytujące, gdy Rebeka i Izaak się spotkali. Biblia mówi, że Eliezer opowiedział Izaakowi wszystko, co się wydarzyło. Słyszając to, Izaak miał pewność, że Pan Bóg wysłał Rebece specjalnie dla niego. Wziął ją do namiotu swojej matki i została jego żoną. Obydwójce byli na pewno bardzo szczęśliwi z tego, jak Bóg ich prowadził. Mieszkali od siebie bardzo daleko, ale Pan Bóg dał im się spotkać. Ich miłość do siebie nawzajem rosła każdego dnia.

Chłopczyku, dziewczynko, którzy jesteście chrześcijanami, wiedźcie, że Bóg chce was prowadzić Swoją drogą. Chce wam ją pokazać. Rozmawiajcie więc z Nim o swoich wyborach i decyzjach, które musicie podjąć. Może już teraz macie coś takiego, o co musicie zapytać Pana Boga.

Będziemy teraz przez chwilę cicho, abyście mogli to uczynić – nie mówcie głośno, ale zróbcie to w swoim sercu. Pamiętajcie o Jego obietnicy: „Pouczę cię i wskażę ci drogę, którą masz iść; Będę ci służył radą, a oko moje spocznie na tobie” (Psalm 32:8).

Miejcie cichy czas, a potem zakończ modlitwą.

Pytania powtórkowe:

1. Dlaczego Abraham nie chciał, by Izaak poślubił Kananejkę? (Ponieważ Kananejczycy czcili obcych bogów i robili różne inne złe rzeczy.)
2. Dokąd wysłał swojego sługę, aby znalazł żonę dla Izaaka? (Do kraju gdzie mieszkali krewni Abrahama, do miasta Nachora.)
3. Dlaczego Eliezer modlił się u studni? (Ponieważ potrzebował Bożego prowadzenia, by znaleźć właściwą żonę dla Izaaka.)
4. Jak Bóg prowadzi Swoje dzieci? (Przez modlitwę, przez Biblię, przez innych chrześcijan.)
5. Skąd możemy mieć pewność, że Bóg będzie prowadził Swoje dzieci? (Ponieważ tak obiecuje w Biblii, np. w Psalmie 32:8.)
6. Jak miała na imię dziewczyna, którą Bóg wybrał na żonę dla Izaaka? (Rebeka)
7. Co takiego ważnego zrobił Eliezer, zanim poszedł do domu Rebeki? (Podziękował Bogu.)
8. W jaki sposób Eliezer udowodnił Rebecce i jej rodzinie, że Abraham i Izaak byli wspaniałymi ludźmi? (Dał kosztowną biżuterię Rebecce i opowiedział o wszystkim, co posiadał Abraham, gdyż Pan mu błogosławił.)
9. Co ojciec i brat Rebeki powiedzieli, kiedy usłyszeli historię Eliezera? („To musi być od Pana. Weź Rebece, jedź i niech będzie żoną syna twojego pana”.)
10. Wymieńcie mi jedną z „wielkich rzeczy”, w których będziecie potrzebować Bożego prowadzenia, kiedy dorośnięcie. (kariera, małżeństwo, itp.)

Lekcja 4

Pierworództwo i błogosławieństwo

(Materiały dodatkowe do lekcji znajdziesz na stronie cefpolska.pl w zakładce „pomoce wizualne” – do pobrania za darmo.)

Teksty dla nauczycieli:

Ks. Rodzaju 25:21-34

Ks. Rodzaju 26:34 - 28:5

Główna prawda:

Nie bądź oszustem, jak Jakub.

Zastosowanie:

Dla niezbawionych: Uwierz, że Bóg może zmienić twoje podstępne serce.

Dla zbawionych: Polegaj na Bożej mocy, by żyć jak nowa osoba.

Werset do zapamiętania:

„Podstępne jest serce, bardziej niż wszystko inne, i zepsute...” (Jeremiasz 17:9).

Pomoce wizualne:

- Ilustracje: 4-1, 4-2, 4-3, 4-4 i 4-5

lub

- Figury: P-14, P-24, P-31, P-32, P-33, P-34, P-35, P-36, P-37, P-38 i P-39
- Tło (opcjonalnie): Tło „na zewnątrz” może być użyte do wszystkich scen. Dla zróżnicowania, tło zewnętrzne może być użyte dla sceny 1 i 3 i tło z namiotem do innych scen. Jeśli używasz tła z namiotem, po prostu pomiń namiot – figura P-14.

i

- Tydzień wcześniej podaj dwójce dzieci szczegóły historii z początku lekcji i poproś, by przedstawiły to na spotkaniu.

Zarys lekcji:

Wprowadzenie:

Filip wygrywa wyścig.

GP

Następstwo wydarzeń:

1. Narodziny Ezawa i Jakuba.
2. Ezaw jest myśliwym, a Jakub mieszkającym w namiotach.
3. Ezaw głodny wraca do domu.
4. Ezaw sprzedaje swoje pierworództwo.

GPN

5. Izaak prosi Ezawa, by poszedł zapolować i przyniósł mu mięso.
6. Rebeka planuje podstęp.
7. Jakub zgadza się. GPN
8. Jakub idzie do swojego ojca.
9. Izaak błogosławi Jakuba. GPZ

Punkt kulminacyjny:

Ezaw przychodzi do Izaaka i zdaje sobie sprawę, że został oszukany.

Zakończenie:

Ezaw planuje zabić Jakuba.

Jakub opuszcza dom. GPZ, GPN

Lekcja

„Tam, gdzie tata pracuje, odbywał się specjalny sportowy dzień dla dzieci”, powiedział Filip.

„Naprawdę? I jak było?” zapytał Tomek.

„Super! Wygrałem wyścig w turnieju dla dzieci poniżej 12 lat. I otrzymałem trofeum! Czy to nie jest wspaniałe?”

„Rzeczywiście, wspaniałe! Dobra robota, Filip” pogratulował mu Tomek. „Ale czekaj... czy przypadkiem nie skończyłeś 12 lat miesiąc temu?”

„Tak, oczywiście. Ale nikt tam nie wiedział ile mam lat. Widzisz, wygrałem wyścig, zdobyłem trofeum i nikt nie dowiedział się, że mam więcej niż dwanaście lat”.

„Nie wydaje mi się to takie fajne”, powiedział Tomek. „Oszukiwałeś”.

„Jakie to ma znaczenie? Przecież nie zostałem złapany”.

Czy to w porządku oszukiwać, licząc na to, że nie zostanie się złapany? Dlaczego jest to złe?

Pozwól dzieciom udzielić odpowiedzi. Zaznacz, że oszustwo nie podoba się Bogu (Psalm 5:6) i że ktoś zostaje skrzywdzony, kiedy oszukujemy. Ktoś inny powinien otrzymać trofeum Filipa.

Dzisiaj spotykamy człowieka, który był oszustem. Był synem Izaaka i Rebeki.

Scena 1

Tło opcjonalne: Na zewnątrz. Umieść Izaaka i Rebekę (P-31) i namiot (P-14).

W zeszłym tygodniu dowiedzieliśmy się o tym, jak doszło do tego, że się pobrali. Pewnie nie mogli się doczekać, kiedy będą mogli opowiedzieć swoim dzieciom, jak Bóg wspaniale to wszystko zaplanował. Ale lata mijały, a Rebeka i Izaak nie mieli dzieci. Biblia mówi, że Izaak modlił się, by Rebeka mogła mieć dzieci. Czy Bóg nie słyszał jego modlitw? Tak, Bóg słyszał i odpowiedział na tę modlitwę w wyjątkowy sposób. Dał im bliźniaki!

Umieść małych chłopczyków (P-32).

Bliźniaki nazywały się Ezaw i Jakub. Urodzili się, gdy Izaak i Rebeka byli już dwadzieścia lat po ślubie. Rodzice musieli być bardzo szczęśliwi, mając tych dwóch chłopczyków. Ich dziadek Abraham pewnie też się cieszył.

Umieść Abrahama (P-24).

Był pewien, że pewnego dnia Izaak i Rebeka będą w końcu mieli syna. Wiecie dlaczego?

Jeśli masz w grupie starsze dzieci, pomóż im znaleźć na to odpowiedź; nie odpowiadaj zamiast nich.

Tak, Bóg obiecał Abrahamowi, że jego dzieci i dzieci jego dzieci staną się wielkim narodem.

Zdejmij figury.

Scena 2

Tło opcjonalne: Zewnątrz namiot (P-14) lub obóz. Umieść Ezawa (P-34) i Jakuba (P-33).

Chociaż Jakub i Ezaw byli bliźniakami, nie byli podobni. Ezaw, który urodził się pierwszy, miał rude włosy i bardzo owłosiona skórę. Jakub takiej nie miał, jego skóra była bardzo gładka. Różnili się także tym, co lubili robić. Ezaw lubił przebywać w terenie. Był silnym mężczyzną, który spędzał dużo czasu w lesie i na polach ze swoim łukiem i strzałami. Lubiał polować na zwierzynę i przynosić ją do domu rodzinie do zjedzenia. Jakub był inny. Nie lubił polowania. Był spokojnym człowiekiem, który lubił przebywać w obrębie namiotów. Spędzał dużo czasu z swoją matką Rebeką, a ona uczyła go gotować. Poza tym był bystry i często nad czymś rozmyślał. Biblia mówi, że Jakub był ulubieńcem Rebeki, a Ezaw ulubieńcem Izaaka. Kiedy ma się swoich ulubieńców wśród dzieci, może to prowadzić do wielu kłopotów.

Pewnego dnia Ezaw zajmował się tym, co lubił najbardziej, czyli polowaniem. Być może nie w ten dzień nie udało mu się upolować, bo wrócił do domu bardzo zmęczony i zniechęcony. I był też bardzo głodny! A cóż to tak zapachniało? A, to Jakub coś gotował! To tak ładnie pachniało!

Zdejmij wszystkie figury.

Scena 3

Tło opcjonalne: Scena na zewnątrz z namiotem (P-14) lub obóz. Umieść Jakuba i Ezawa (P-35).

„Jakubie, daj mi trochę tej potrawy, którą gotujesz. Umieram z głodu”, oświadczył Ezaw. Jakub zamyślił się nad czymś. Widział, że Ezaw zrobiłby wszystko, by otrzymać tę potrawę. Więc on też był gotowy na wszystko.

„Dobrze, dam ci trochę potrawy, jeśli ty sprzedaż mi swoje pierworództwo” – targował się Jakub.

Co to jest „pierworództwo”? Jest to coś wyjątkowego, co zwykle należy do najstarszego syna. Kiedy ojciec umiera, syn pierworodny staje się głową rodziny i otrzymuje dwukrotnie większy spadek po ojcu, w porównaniu do reszty synów. Także syn pierworodny był szczególnie błogosławiony przez Boga. Ezaw był starszy, więc miał prawa syna pierworodnego. Ale nawet przed narodzeniem bliźniąt, Bóg powiedział Rebecce: „Młodszy będzie większy niż starszy”. Pan Bóg zaplanował, że Jakub otrzyma pierworództwo. Jakub nie chciał pozwolić Bogu, by On się o to zatroszczył, ale chciał to zrobić po swojemu. Poprosił więc brata, by sprzedał mu swoje pierworództwo. Dlatego właśnie powiedział: „Dobrze, dam ci trochę potrawy, jeśli ty sprzedaż mi swoje pierworództwo”.

Ezawowi nie zależało szczególnie na pierworództwie, czy na byciu głową rodziny, którą Bóg obiecał błogosławić.

„Powiedziałem ci, że umieram z głodu Jakubie”, wyjaśnił. „Co dobrego przyniesie mi pierworództwo? Oczywiście, że możesz je sobie wziąć.”

„Obiecaj mi”, rzekł Jakub. „Daj mi uroczystą obietnicę”.

Ezaw obiecał. Jakub otrzymał pierworództwo, a Ezaw swoje jedzenie. Jakub był bystry i wiedział, że jest to początek czegoś wyjątkowego w jego życiu. Jednak postąpił nie fair w tym, w jaki sposób podpuścił Ezawa, by mu sprzedał pierworództwo za jedzenie. Oszukiwał. Może myślisz sobie: „Ale złośliwie postąpił!”. Ale Biblia mówi nam, że chociaż może nie oszukujemy w ten sposób jak Jakub to zrobił, to każdy z nas ma podstępne serce. „Podstępne jest serce, bardziej niż wszystko inne, i zepsute, któż je poznać może” (Jeremiasz 17:9).

To oznacza, że prawdziwy ty, to nie ktoś uczciwy, szczery i otwarty. Prawdziwy ty, to ktoś zły, niedobry i fałszywy. W Bożych oczach jesteś „zepsuty i podstępny”. To znaczy, że jesteś bardzo zły. Może na zewnątrz się taki nie wydajesz. Może twoja mama, tata i nauczyciel myślą, że jesteś dobry, że dobrze się zachowujesz. Ale Bóg zna prawdziwego ciebie. On zna twoje złe myśli. On wie, że kochasz siebie bardziej niż kogokolwiek innego. On wie o każdym momencie, kiedy kłamiesz czy oszukujesz. On wie, że nie jesteś taki dobry na jakiego chcesz wyglądać. To, co Biblia mówi o byciu podstępnym i złym jest prawdą o tobie i o Jakubie. Nie możesz zmienić prawdziwego ty, na takiego, który będzie podobał się Bogu. Ale Bóg może przemienić ciebie w inną osobę. Jeśli nigdy wcześniej Mu nie zaufałeś, to jest to coś, czego potrzebujesz bardziej niż czegokolwiek dotychczas. Jeśli chcesz należeć do Boga i mieć zmienione życie, ale nie jesteś pewien jak to może się stać, zostań i porozmawiamy po lekcji, gdy już wszyscy wyjdą. Po prostu przyjdź i usiądź z przodu (*lub wyznacz jakieś inne miejsce*) i będę wiedział, że chcesz porozmawiać o tym, jak twoje życie może być przemienione.

Jakub także potrzebował, by Bóg go zmienił. Ale nie myślał o Bogu. Gdyby tylko poprosił o pomoc, Bóg na pewno zrobiłby tak, by Jakub mógł dostać pierworództwo. Jakub postąpił głupio, chcąc po swojemu rozwiązać tę sprawę.

Zdejmij wszystkie figury.

Scena 4

Tło opcjonalne: Namiot na zewnątrz (P-14) lub obóz. Umieść Izaaka (P-36) i Ezawa (P-34).

Jakiś czas później Izaak wezwał do siebie Ezawa. „Mam ochotę na jakieś dobre mięso”, rzekł. „Weź swój łuk i strzały, upoluj zwierzę i przyrządź dla mnie dobre mięso”. Izaak był już starym człowiekiem i był niewidomy. „Nie będę już długo żył”, powiedział „i chciałbym cię szczególnie pobłogosławić. Przynies mi jedzenie, a ja cię pobłogosławię”.

Chociaż Izaak wiedział, że słowa Boże brzmiały, że starszy będzie usługiwał młodszemu, miał zamiar pobłogosławić Ezawa jako syna pierworodnego. On też prawdopodobnie wiedział, że Ezaw sprzedał swoje pierworództwo bratu.

Zdejmij wszystkie figury.

Scena 5

Tło opcjonalne: Namiot na zewnątrz (P-14) lub obóz. Umieść Rebekę (P-37) i Jakuba (P-33).

Rebeka słyszała rozmowę Izaaka z jego ulubionym synem. Gdy tylko Ezaw zabrawszy łuk i strzały udał się do lasu, Rebeka zawołała do siebie Jakuba.

„Słyszałam jak twój ojciec poprosił Ezawa, o przyniesienie sobie jakiejś potrawy do jedzenia, ponieważ chce mu dać błogosławieństwo od Pana. Posłuchaj mojej rady i zrób co ci powiem. Idź do trzody i przynieś mi dwa kozłeta. Ja przygotuję potrawę dla twojego ojca, taką jaką lubi. Zaniesiesz ją do niego. Pomyśli, że jesteś Ezawem i da tobie błogosławieństwo”.

Rebeka wiedziała, że jej ulubiony syn już ma pierworództwo, ale zależało jej bardzo również na tym, by otrzymał on od ojca błogosławieństwo, które należało do pierworodnego. Była bardzo przewrotna.

Na początku Jakub nie chciał zrobić tego, o co prosiła matka. „Mój ojciec pozna, że nie jestem Ezawem”, powiedział. „Ezaw ma owłosioną skórę, a moja jest bardzo gładka. Ojciec mnie rozpozna i ściągnę na siebie przekleństwo”.

„Posłuchaj mnie, Jakubie”, powiedziała Rebeka. „Jeśli spadnie na ciebie przekleństwo, wezmę je na siebie. A teraz idź i przynieś mi kozłeta”.

Więc Jakub zgodził się i zrobił, co mu kazała. Oczywiście, było to bardzo złe. Obydwoje – matka i syn byli bardzo przewrotni. Ponieważ mamy przewrotne serce, chętne do oszustwa, widać to w sposobie naszego postępowania.

Być może miałeś kłopoty, bo się spóźniłeś. Na swoje wytłumaczenie powiedziałaś: „Starsza pani Kowalska zatrzymała mnie, by porozmawiać i dlatego się spóźniłem”. To było kłamstwo. W rzeczywistości poszedłeś z kolegami do parku. Albo innego dnia celowo uderzyłeś brata zabawką, a swojej mamie wyjaśniłeś, że nie chciałeś tego zrobić, tylko zabawka wyśliznęła ci się z ręki. Kolejne kłamstwo. Robisz te rzeczy, ponieważ jako prawdziwy ty, jesteś przewrotny i zepsuty.

Tylko Bóg może cię zmienić. Może sprawić, że staniesz się inną osobą, nie tylko na zewnątrz. Może zmienić prawdziwego ciebie. Bóg może uczynić cię osobą, która nie jest zepsuta i przewrotna. Może sprawić, że będziesz osobą, która chce być posłuszna Bogu. Jeśli naprawdę chcesz być inną osobą, przyjdź do Jezusa i poproś Go, by wybaczył ci całe zło, które uczyniłeś. Może ci wybaczyć grzechy, bo On za nie umarł. Kiedy przyjdiesz do Pana Jezusa w modlitwie i poprosisz by ci wybaczył, będziesz zmienioną osobą. Biblia mówi: „Jeśli ktoś jest w Chrystusie, nowym jest stworzeniem” (2 Koryntian 5:17). Zamiast oszukiwać i być przewrotny jak Jakub, czy nie chciałbyś być inną, nową osobą? Gdyby Jakub zaufał Bogu, Bóg sprawiłby, że otrzyma błogosławieństwo. Nie musiałby wtedy oszukiwać podstępnie swojego ojca.

Tak samo Rebeka powinna postąpić inaczej. Jak myślisz, co powinna była zrobić, gdy dowiedziała się, że Izaak chce dać swoje błogosławieństwo Ezawowi?

Staraj się uzyskać odpowiedź od grupy. Możesz ich naprowadzić na mniej więcej taką odpowiedź.

Najpierw mogła się pomodlić, aby Bóg pokazał jej, co ma powiedzieć Izaakowi i aby ją posłuchał. Mogła powiedzieć Izaakowi, że słyszała o planowanym błogosławieństwie Ezawa

i przypomnieć mu, co Bóg powiedział jeszcze przed narodzinami bliźniaków. Mogła mu także wspomnieć, że pierworództwo należy teraz do Jakuba i że tego już nie da się zmienić. Potem mogła spytać Izaaka, czy pobłogosławi Jakuba. Nigdy nie wolno oszukiwać, zawsze jest to złe. Bogu nigdy to się nie podoba, kiedy okłamujemy i oszukujemy innych ludzi.

Zdejmij wszystkie figury.

Ale Rebeka postępowała po swojemu, nie tak, jak chciałby pan Bóg. Ugotowała mięso i przygotowała je tak, jak lubił Izaak. Potem przyniosła ubrania Ezawa i poleciła Jakubowi, by je włożył. Wzięła też owłosioną skórę z młodego kozła i owinęła ją wokół rąk i szyi Jakuba. Jakub wziął jedzenie i zaniósł Izaakowi.

Scena 6

Tło opcjonalne: Namiot na zewnątrz (P-14) lub obóz. Umieść Izaaka (P-36) i Jakuba (P-38).

„Mój Ojciec”, powiedział. „Oto jestem”, odpowiedział Izaak. „Kim jesteś mój synu?”

Pamiętajcie, że Izaak był niewidomy.

„Jestem Ezaw, twój pierworodny syn”, odpowiedział Jakub. „Zrobiłem to, o co mnie prosiłeś. Proszę, usiądź i zjedz mięso, które dla ciebie przyrządziłem i pobłogosław mnie”.

„Jak tak szybko udało ci się to zrobić?” zapytał Izaak.

Jakub myślał szybko. „Pan, Bóg twój sprawił, że mi się powiodło”, skłamał.

„Podejdź bliżej, abym mógł cię dotknąć”, powiedział Izaak, „muszę wiedzieć, czy ty jesteś moim synem Ezawem, czy nie”.

Jak ci się wydaje, co czuł Jakub w tym momencie? Pewnie Rebeka stała w pobliżu i nasłuchiwała. Jak myślicie, jak ona się czuła? Pewnie się obawiali, że ich plan nie zadziała.

Powoli Jakub zbliżył się do ojca. Izaak wyciągnął ręce i przesunął nimi po owłosionej koziej skórze, która okrywała ręce i szyję Jakuba.

„Głos Jakuba”, powiedział „ale ręce Ezawa. Czy naprawdę jesteś moim synem Ezawem?” Izaak oczekiwał szczerości.

„Tak, jestem”, ponownie skłamał Jakub.

„Więc podaj mi jedzenie, abym się pożywił”, rzekł do niego Izaak.

Gdy zjadł, Izaak znów poprosił Jakuba do siebie. Jakub pocałował ojca i kiedy się nachylił, Izaak wyczuł zapach ubrania Ezawa, które Jakub miał na sobie. Pachniało polem, gdzie Ezaw spędzał większość czasu. To tym bardziej upewniło Izaaka, że naprawdę rozmawia z Ezawem. Więc pobłogosławił Jakuba.

„Niech Bóg da ci wiele dobra. Będziesz panem nad swoim bratem. Ci, którzy będą ci błogosławić, błogosławieni będą” (Ks. Rodzaju 27:27-29). To były niektóre ze słów błogosławieństwa, którego Izaak udzielił Jakubowi.

Jakub śpiesznie odszedł od ojca. Ich podstęp zadziała! Ale nawet, jeśli nikt cię nie widzi, złą rzeczą jest kłamać czy oszukiwać innych.

Kiedy dziewczynki czy chłopcy, którzy są chrześcijanami robią takie rzeczy, przynoszą wstyd Panu Jezusowi. Jeśli kochasz Pana Jezusa, pamiętaj, że jesteś już inną osobą.

Duch Święty mieszka w tobie i pomaga ci być uczciwym i dobrze postępować. Polegaj na Nim, zwłaszcza, kiedy widzisz, że zamiast zwyciężać, łamiesz zasady. Kiedy wiesz, że mógłbyś mieć lepsze oceny w szkole, gdybyś ściągał, proś Boga, aby ci pomógł nauczyć się i nie ściągać. Bóg zawsze ci pomoże. On pomoże ci być uczciwym, by kupić bilet autobusowy, kiedy twoi koledzy jeżdżą na gapę i nigdy nie zostali złapani. Właśnie w taki sposób możesz pokazać, że jesteś chrześcijaninem. Dzieci, które są chrześcijanami, nie powinny oszukiwać, jak to zrobił Jakub.

Zdejmij Jakuba (P-38). Umieść Ezaw (P-39).

Ledwie Jakub wyszedł, przybył Ezaw.

„Wstań ojcze”, powiedział. „Oto mięso dla ciebie. Jedz i pobłogosław mnie”.

Izaak nie mógł uwierzyć swoim uszom!

„Kim jesteś?” zapytał.

„Jak to? To ja, twój pierworodny, Ezaw”.

Ezaw zapewne zastanawiał się, co też stało się ojcu. Dlaczego Izaak nie wie kim on jest? Wtedy zobaczył, że jego ojciec cały się trzęsie, jakby wydarzyło się coś strasznego.

„Kto?” wykrzyknął Izaak. „Gdzie jest więc ten, który przyniósł mi mięso? Zjadłem zanim przyszedłeś i pobłogosławiłem go. On więc będzie błogosławiony”.

Obydwaj, ojciec i syn wiedzieli, że Izaak został oszukany. Chociaż Ezaw wiedział, że wcześniej sprzedał swoje pierworództwo, to tym razem był nie tylko rozczarowany, ale i zły.

„Mój brat dwa razy mnie oszukał”, rzekł. „Najpierw ograbił mnie z mojego pierworództwa, a teraz ukradł moje błogosławieństwo”. Ezaw błagał ojca o błogosławieństwo, ale nie mógł otrzymać tego, co już zostało dane Jakubowi.

Zdejmij wszystkie figury.

Biblia mówi: „Znienawidził Ezaw swojego brata z powodu błogosławieństwa, które mu udzielił” (Ks. Rodzaju 27:41).

„Mój ojciec niedługo umrze” myślał Ezaw, “a wtedy zabiję Jakuba”.

Scena 7

Tło opcjonalne: Namiot na zewnątrz (P-14) lub obóz. Umieść Rebekę (P-37) i Jakuba (P-33).

Rebeka wiedziała co planował Ezaw. Zawołała więc Jakuba. „Ezaw ma zamiar cię zabić”, powiedziała. „Musisz szybko opuścić dom. Udaj się do mojego brata do Haranu i zostań tam, dopóki twój brat nie przestanie się gniewać. Wtedy pošlę po ciebie, byś mógł wrócić do domu”.

Rebeka nie powiedziała swojemu mężowi prawdziwego powodu, dla którego kazała Jakubowi wyruszyć w drogę. „Nie chcę, aby poślubił jedną z dziewcząt żyjących tutaj”, powiedziała. Ezaw już tak postąpił i rodzicom było przykro z tego powodu. Więc Izaak zgodził się wysłać Jakuba do Haranu. Od tego momentu Rebeka już nigdy nie ujrzała swojego ulubionego syna Jakuba.

Zdejmij wszystkie figury.

Ile problemów przyniosło ich kłamstwo! Oszustwo zawsze sprawia Bogu przykrość, a ludziom przynosi smutek lub rani innych ludzi. Być może jesteś chrześcijaninem, a Pan Jezus jest twoim Zbawicielem, ale może nadal zdarza ci się czasem oszukać lub skłamać. Dzieje się tak, ponieważ chociaż Pan Bóg uczynił cię nową osobą, grzeszny stary ty nadal tam jest. Zły „stary ty” chce abyś oszukiwał i kłamał. „Nowy ty” chce postępować dobrze. Pamiętaj, że Duch Święty mieszka w tobie i nie musisz być posłuszny „staremu ty”. Polegaj na Duchu Świętym, proś Go o pomoc, by być uczciwym i szczerym i takim, jakim On chce byś był.

Jednak niektórzy z was nigdy nie byli przemienieni przez Boga. Być może wiesz, że prawdziwy ty jesteś zły i obrażasz Boga. Poproś już dzisiaj Pana Boga, by cię zmienił. Może powiesz: „Ale ty nie masz pojęcia jaki ja jestem zły”. Bóg wie i nadal chce abyś przyszedł do Jezusa Chrystusa, aby ci wybaczył. Wtedy będziesz nową osobą i Bóg pomoże ci nie oszukiwać i nie robić złych rzeczy. On pomoże ci żyć dla Niego.

Pytania powtórkowe:

1. Jak Izaak i Rebeka nazwali swoje bliźniaki? (Ezaw i Jakub)
2. Czym różnili się Ezaw i Jakub? (Ezaw miał bardzo owłosioną skórę, a Jakub miał gładką; Ezaw lubił spędzać czas w lesie i na polach, z łukiem i strzałami, a Jakub lubił gotować i przebywać w namiocie; Ezaw działał bez zastanowienia, Jakub rozmyślał i planował rzeczy.)
3. Co to jest pierworództwo? (To coś wyjątkowego. Kiedy ojciec umiera, syn pierworodny staje się głową rodziny i otrzymuje dwukrotnie większy spadek po ojcu w porównaniu do reszty braci. To także szczególne błogosławieństwo od Boga.)
4. Jak przed Bogiem wygląda „prawdziwy ty”, twoje serce? („Podstępne jest serce, bardziej niż wszystko inne, i zepsute...” Jeremiasz 17:9.)
5. Jak Jakub zdobył pierworództwo? (Użył podstępny wobec Ezawa, kupując je w zamian za potrawę, kiedy ten był bardzo głodny.)
6. Dlaczego Jakub otrzymałby błogosławieństwo nawet bez oszukiwania? (Ponieważ Bóg to obiecał jeszcze przed narodzeniem Jakuba.)
7. Co Rebeka i Jakub zrobili, aby Izaak uwierzył, że daje błogosławieństwo Ezawowi? (Położyła skórę kozłątka na ręce i szyję Jakuba i kazała Jakubowi, by włożył ubrania Ezawa. Jakub skłamał, że jest Ezawem.)
8. Jak chrześcijanie mogą uczciwie żyć i nie oszukiwać? (Dlatego, że są nowymi osobami, Duch Święty żyje w nich i pomaga im być uczciwymi.)
9. Co postanowił zrobić Ezaw, gdy się zorientował, że został oszukany? (Planował zabić Jakuba, jak już jego ojciec umrze.)
10. Który werset z Biblii mówi nam, że nasze serce jest przewrotne i zepsute? (Jeremiasz 17:9)

Pytania powtórkowe dla przedszkolaków:

1. Ile dzieci mieli Izaak i Rebeka? (dwoje)
2. Jak nazywały się bliźniaki? (Jakub i Ezaw)
3. Który z bliźniaków lubił spędzać czas na polach i polować na zwierzęta, by rodzina miała co jeść? (Ezaw)
4. Co ubrał Jakub, by udawać, że jest Ezawem? (Skórę kozłeta na ręce i wokół szyi, oraz ubrania Ezawa.)

Lekcja 5

Jakub z dala od domu

(Materiały dodatkowe do lekcji znajdziesz na stronie cefpolska.pl w zakładce „pomoce wizualne” – do pobrania za darmo.)

Teksty dla nauczycieli:

Ks. Rodzaju 28:10 - 29:30

Ks. Rodzaju 31:2-7,11,13-18

Ks. Rodzaju 32:6-31

Ks. Rodzaju 33:1-4

Ks. Rodzaju 35:1-15,27

Ta lekcja zawiera ogromną część Pisma Świętego. Nie staraj się zawrzeć wszystkich szczegółów. Tekst lekcji uwzględnia główne wydarzenia. Narodziny synów zostały pominięte, ponieważ kolejny etap, który skupia się na życiu Józefa, będzie te informacje zawierał.

Główna prawda:

Bóg zmienia życie tych, którzy są Jego.

Zastosowanie:

Dla niezbawionych: Przyjmij Pana Jezusa jako swojego Zbawiciela, a zaczniesz doświadczać Boga, który zmieni twoje życie.

Dla zbawionych: Akceptuj zmiany, jakie Bóg czyni w Twoim życiu.

Werset do zapamiętania:

„... Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je też pełnił aż do dnia Chrystusa Jezusa” (Filipian 1:6b).

Pomoce wizualne:

- Ilustracje: 4-6, 5-1, 5-2, 5-3, 5-4, 5-5 i 5-6

Lub

- Figury: P-5, P-6, P-7, P-26, P-33, P-40, P-41, P-42, P-43, P-44, P-45, P-46, P-47, P-48 i P-49
- Tło (opcjonalne): Na zewnątrz, krajobraz nocny, scena wewnątrz i czyste tło.

Zarys lekcji:

Wprowadzenie:

Jakub żegna się z rodziną.

Następstwo wydarzeń:

1. Jakub śpi na kamieniu jak na poduszce.
2. Jakub ma sen.
3. Bóg przemawia do Jakuba. GPN
4. Jakub stawia pomnik.
5. Jakub mówi: „Pan będzie moim Bogiem”. GPN
6. Jakub spotyka Rachelę u studni.
7. Jakub pracuje za Rachelę przez siedem lat.
8. Laban oszukuje Jakuba i daje mu Leę. GPZ
9. Jakub poślubia Rachelę.
10. Jakub nadal pracuje dla Labana.
11. Jakub decyduje się wyjechać. GPZ
12. Jakub wyjeżdża.
13. Jakub słyszy, że przyjeżdża Ezaw.
14. Jakub modli się. GPZ
15. Jakub wysyła swoją rodzinę za rzekę.

Punkt kulminacyjny:

Jakub walczy z Bogiem. GPN

Zakończenie:

Jakub spotyka Ezawę i wspólnie się radują. GPN, GPZ

Ewangelizacyjna lekcja pogładowa

Koniec z ciemnością.

Złóż razem dłonie tak, jakbyś coś trzymał.

W moich rękach jest coś, o czym Pan Bóg chce, abyście pomyśleli.

Poproś kilkoro dzieci, by pojedynczo zajrzały do środka.

Co jest w moich rękach? (Nic.) Nic? Ale jest tam coś, na pewno!

Otwórz dłonie.

Nie, nie ma.

Powtórz kilka razy i pozwól dzieciom zgadywać.

To ciemność. Kiedy otwieram moje dłonie, ciemność ucieka, bo pojawia się światło. Ciemność i światłość nie mogą istnieć jednocześnie.

Ciemność przypomina mi o grzechu. Grzech, to bycie nieposłusznym wobec Boga, kiedy robimy, myślimy, czy mówimy złe rzeczy. Biblia mówi, że każdy człowiek na świecie zgrzeszył. W jaki sposób mogą zgrzeszyć dzieci w waszym wieku?

Niech dzieci podają przykłady.

Biblia mówi: „Zapłatą za grzech jest śmierć” (Rzymian 6:23). Ponieważ zgrzeszyłeś, zasłużyłeś na wieczne oddzielenie od Boga. Bóg nie jest taki jak ty i ja. Biblia mówi: „Bóg jest światłością i nie ma w nim żadnej ciemności” (1Jana 1:5). Bóg jest święty, nigdy nie zgrzeszył. Bóg cię kocha. Jest tym, który cię stworzył i wie o tobie wszystko. Wiedział, że będziesz potrzebował Kogoś, kto zabierze z twojego serca ciemność grzechu. Dlatego Bóg posłał Jezusa, Bożego Syna, by wziął na siebie karę za twój grzech umierając na krzyżu. Kiedy uwierzysz, że Jezus umarł na krzyżu, aby zapłacić za twój grzech i przyjmiesz Go, jako swojego Zbawiciela, Bóg ci wybaczy. On zabierze ciemność twojego grzechu, abyś pewnego dnia mógł mieszkać z Nim w niebie.

Lekcja

Scena 1

Tło opcjonalne: Czysta tablica. Umieść Jakuba (P-33).

Jakub pożegnał się i opuścił dom. To był smutny dzień. Oszukał swojego starego, ślepego ojca. Swojego brata bliźniaka przyprawił o takie zdenerwowanie, że ten był gotów go zabić. Może myślał sobie: „Czy kiedykolwiek jeszcze zobaczę mojego ojca i matkę?”. Miał przed sobą długą podróż, około 720 km (450 mil) do domu swojego wujka. Albo szedł piechotą, albo jechał na wielbłądzie, więc podróż mogła trwać bardzo długo. Aż do tego czasu, Jakub zdawał się niewiele myśleć o Bogu. Żaden fragment w Biblii nie mówi nam czy ufał i był posłuszny Bogu. To, co uczynił raczej wskazywało na to, że nie kochał Boga.

Zdejmij Jakuba (P-33).

Scena2

Tło opcjonalne: Nocna scena lub tablica z ciemnym tłem. Umieść Jakuba (P-40).

Pierwszej nocy, kiedy Jakub opuścił dom, nie miał żadnego miejsca do spania poza otwartą przestrzenią. Wziął więc kamień, aby posłużył mu jako poduszka. Musiała to być strasznie twarda poduszka! Ale Jakub był bardzo zmęczony i szybko zasnął. Kiedy spał, miał sen.

Umieść Anioła na schodach (P-41).

To był piękny sen. Śniły mu się schody, jak drabina sięgająca z nieba na ziemię, a po nich zstępowały na ziemię anioły i wstępowały z powrotem do nieba. Ale co najwspanialsze, Pan stał u szczytu tych schodów i mówił do Jakuba.

„Ja jestem Pan, Bóg Abrahama i Izaaka”.

A teraz... Bóg mówił do niego... Jakubie! Jakub słuchał uważnie.

„Ziemię, na której leżysz dam tobie i twojej rodzinie, twoim dzieciom i wnukom i prawnukom, wszystkim po tobie. Twoja rodzina będzie jak proch ziemi”.

To była taka sama obietnica, jaką Bóg dał Abrahamowi. Bóg miał kolejną obietnicę dla Jakuba.

„Oto Ja jestem z tobą, będę cię strzegł dokądkolwiek pójdziesz i przywiodę cię z powrotem do tej ziemi, bo nie opuszczę cię, dopóki nie uczynię tego, co ci przyrzekłem”.

Jaka wspaniała obietnica! Czy Jakub zasłużył na to wszystko, co Bóg chciał dla niego uczynić? Nie! Dlaczego więc Bóg złożył te obietnice? Ponieważ Bóg kochał Jakuba, mimo że ten wcale nie zasługiwał na Bożą miłość.

Nikt z nas nie zasługuje na Bożą miłość! Wszyscy jesteśmy Mu nieposłuszni. Wszyscy chcemy iść w życiu naszą własną drogą, a nie Jego drogą. Mimo to, Bóg kocha grzeszników, takich jak ty i ja. On posłał Swojego jedyne Syna, Jezusa Chrystusa na świat. Jezus Chrystus żył doskonałym życiem, jakie podobało się Jego Ojcu. Ale został przybity do krzyża i zmarł tak, jakby był grzesznikiem. Bóg ukarał Swojego własnego, drogiego Syna za nasz grzech i w ten sposób stało się możliwe, by grzesznik miał wybaczone grzechy i mógł należeć do Niego. Jeśli zaufasz Jezusowi Chrystusowi jako Temu jednemu, który umarł za Twoje grzechy, będziesz należał do Boga. Bóg będzie cię zmieniał w osobę, którą chce abyś był. To wspaniałe, że Bóg kocha ludzi, którzy zupełnie nie zasłużyli na Jego miłość, czyli takich jak ty, ja i Jakub.

Zdejmij wszystkie figury.

Kiedy Jakub się obudził, był zdumiony swoim snem. Bał się. Uczucie, że był tak blisko Pana Boga, wywołało w nim strach. Wiedział dobrze, jaką był osobą, a teraz zdał sobie sprawę, że Bóg wszystko o nim wiedział. To musiało go przestraszyć.

„Teraz już jestem pewien, że Pan jest na tym miejscu, a wcześniej nie wiedziałem”, powiedział. „To jest dom Boga, to są bramy niebios”.

Scena 3

Tło opcjonalne: Na zewnątrz. Umieść Jakuba (P-42) i kamienny pomnik (P-34)

Następnego ranka, bardzo wcześnie Jakub wziął kamień, który służył mu za poduszkę i postawił go jako pomnik oraz nalał oliwy na jego wierzch. Miało to oznaczyć miejsce, w którym przydarzyło mu się coś wyjątkowego.

„To miejsce będzie nazywać się Betel”, powiedział. Betel oznacza „Boży dom”. To było miejsce, gdzie Jakub spotkał Boga. I tam złożył obietnicę: „Jeśli Bóg będzie ze mną i da mi jedzenie oraz ubrania, i przyprowadzi mnie z powrotem do domu, wtedy Pan będzie moim Bogiem” (Ks. Rodzaju 28:20-21).

Jakub wcześniej w ogóle nie interesował się Bogiem i nie żył dla Niego. Ale teraz powiedział: „Pan będzie moim Bogiem”. To był dla Jakuba początek życia z Bogiem. Czy ty także chcesz należeć do Boga, być Jego? Dzisiaj ty też możesz powiedzieć, jeśli tak zdecydujesz: „Pan będzie moim Bogiem”. Musisz poprosić Pana Jezusa, by wybaczył ci, że byłeś zły. Musisz uwierzyć, że On został ukarany za twoje grzechy. Wtedy będziesz należał do Jezusa. Biblia mówi: „Tym, którzy Go przyjęli, dał prawo stać się dziećmi Bożymi. Tym, którzy wierzą w imię Jego” (Jan 1:12). Po tym jak przyjmiesz Chrystusa, Bóg zacznie cię zmieniać. To nie stanie się tak od razu. Powoli, stopniowo zaczniesz myśleć tak, jak Bóg chce abyś myślał i zaczniesz robić to, co Jemu się podoba. Zobaczmy zaraz jak Bóg zmieniał Jakuba. Po tym, jak Bóg przemówił do niego w Betelu, Jakub już nigdy nie był taki sam.

Zdejmij wszystkie figury.

Scena 4

Umieść Jakuba (P-42), studnię (P-26) i owce (P-7).

Około dwa tygodnie później Jakub dotarł do Haranu. Zobaczył studnię na polu i kilku pasterzy wokoło. Podszedł bliżej, by z nimi porozmawiać.

„Skąd jesteście?”

„Z Haranu”, odpowiedzieli.

„Czy znacie Labana?”, dopytywał się Jakub. Laban był jego wujkiem, bratem jego matki.

„Znamy go”.

„Czy ma się dobrze?” spyta Jakub.

„Ma się dobrze. O spójrz, oto nadchodzi jego córka Rachela z owcami”.

Umieść Rachelę (P-44).

Kiedy Rachela podeszła do studni, Jakub się przedstawił.

„Jestem synem Rebeki”, powiedział.

Rachela była podekscytowana i pobiegła do domu, by powiedzieć ojcu.

Zdejmij Rachelę (P-44).

Kiedy Laban o tym usłyszał, pobiegł na pole, by poznać Jakuba.

Umieść Labana (P-45).

Zabrał Jakuba do swojego domu.

Zdejmij wszystkie figury.

Tego wieczoru padło wiele pytań i odpowiedzi. Jakub czuł się w rodzinie Labana jak w domu. Laban miał kilku synów (Ks. Rodzaju 31:1) i dwie córki – Leę i Rachelę. Biblia mówi, że Rachela była bardzo piękna. I Jakub ją pokochał! Wiedział już, że chce ją poślubić, ale wolał na razie o tym nie mówić.

Scena 5

Tło opcjonalne: Wewnątrz i na zewnątrz. Umieść Jakuba (P-42), Labana (P-45), Leę (P-46) i Rachelę (P-44).

Gdy Jakub już miesiąc przebywał u swojego wujka, Laban powiedział: „Chociaż jesteś moim krewnym, nie możesz pracować u mnie za darmo. Jakiej zapłaty oczekujesz?”.

Jakub nie musiał długo zastanawiać się nad odpowiedzią. „Będę pracować dla ciebie przez siedem lat za Rachelę”, odpowiedział szybko.

Laban wydawał się ucieszony. „Dla mnie to lepiej, że ty poślubisz moją córkę, niż miałby to zrobić ktoś inny”. Powiedział: ”Zostań i pracuj dla mnie”.

Zdejmij Leę (P-46) i Labana (P-45).

Jakub cały czas myślało Racheli. Te siedem lat, gdy miał na nią czekać, nie wydawały się tak długim okresem. Bardzo ją kochał. Kiedy czas minął, Jakub rozmówił się z Labanem.

„Daj mi teraz Rachelę”, powiedział. „Moje siedem lat minęło”.

Laban zaplanował więc ucztę, na którą zaprosił swoich przyjaciół. Wieczorem przyprowadził swoją córkę do Jakuba. Miała na sobie nakrycie głowy i zasłaniał ją welon, tak jak to

wyglądało w tamtych czasach. I została żoną Jakuba. Ale Jakub był zszokowany, kiedy odkrył, że jego wybranką nie była piękna Rachel, ale jej starsza siostra Lea!

Zdejmij Rachelę (P-44). Umieść Labana (P-45) i Leę (P-46). Zamień Jakuba (P-42) na figurę P-33.

Laban oszukał Jakuba. Co za podła sztuczka. Dlaczego Bóg pozwolił, by coś takiego spotkało Jakuba?

Pozwól dzieciom odpowiedzieć.

Z pewnością miało to sprawić, by Jakub na własnej skórze odczuł, czym jest oszustwo. Nikt nie była takim oszustem jak Jakub i Bóg chciał nauczyć go lekcji, aby sam przestał oszukiwać. Czasem Bóg pozwala swoim dzieciom cierpieć w jakiś sposób, gdyż chce tym zwrócić ich uwagę na konkretny grzech.

Pewna chrześcijanka, Jenny była bardzo dobrą śpiewaczką. Często chwaliła się śpiewem i konkursami, które wygrywała. Zapomniała, że to Bóg dał jej głos, którego używała i za który powinna być Mu wdzięczna, zamiast się chwalić. Jenny brała udział w pewnym konkursie. „Wiem, że na pewno go wygram i zdobędę pierwsze miejsce”, chwaliła się pewna siebie swoim przyjaciółom.

W wieczór występów weszła na scenę i stało się coś, co nigdy przedtem jej się nie przydarzyło – zapomniała niektórych słów piosenki. Oczywiście nie wygrała. Kiedy wróciła do domu, szlochała rozczarowana.

Jej mama cicho się odezwała: „Jenny, może Bóg pozwolił, by to się wydarzyło, aby ci pokazać, że nie powinnaś się przechwalać swoim śpiewem”. Jenny zapamiętała to sobie. Bardzo mądrze postąpiła prosząc Boga o wybaczenie i o to, by pomógł jej się nie przechwalać.

Jeśli kochasz Pana Jezusa, bardzo ważne jest, byś uczy się lekcji, której Bóg chce cię nauczyć. Nie walcz z Nim, ale pozwól by cię zmienił. Czy Jakub zmienił się, czy przestał oszukiwać?

Był bardzo zły. „Co mi zrobiłeś?”, Jakub spytał Labana. „Pracowałem dla ciebie siedem lat za Rachelę. Dlaczego mnie oszukałeś?”.

„W naszym kraju nigdy nie wydajemy za mąż młodszej córki, zanim nie wyjdzie za mąż starsza”, odrzekł Laban. „Możesz poślubić również Rachelę, jeśli popracujesz kolejne siedem lat”.

Zdejmij Labana (P-45). Umieść Rachelę (P-44).

Po krótkim czasie Jakub poślubił Rachelę i nadal pracował dla Labana. Może myślisz sobie: „Dwie żony? Czy tak można?”. Nie, Bóg nigdy nie chciał, by człowiek miał więcej niż jedną żonę, dlatego też ta decyzja przyniosła problemy Jakubowi.

Umieść Labana (P-45).

Pewnego dnia, lata później, Jakub powiedział do Labana: „Chciałabym wrócić do domu, daj mi moje żony i dzieci. Wiesz jak długo i jak dobrze dla ciebie pracowałem”.

Laban błagał go, aby pozostał. „Dam ci jakąkolwiek zapłatę zechcesz”, powiedział.

Jakub powtórzył swoje żądania. Tym razem zgodzili się, że Jakub weźmie część bydła Labana. W ciągu tych lat Jakub stał się bardzo bogaty i miał sporo owiec, kóz, osiołków oraz wielbłądów.

Jakub mieszkał z Labanem przez około dwadzieścia lat. W tym czasie Laban wiele razy go oszukał. Powoli, ale skutecznie Bóg uczył Jakuba lekcji cierpliwości i planowania. Jeśli jesteś prawdziwym chrześcijaninem, Bóg będzie uczył cię lekcji i będzie cię zmieniał. Wraz z upływem czasu zrozumiesz, co Bóg chce ci powiedzieć i będziesz Mu bardziej posłuszny. On chce, abyś zaakceptował to, czego cię uczy i mógł stać się coraz bardziej podobny do Pana Jezusa. Bóg był gotowy spędzić lata na zmienianiu Jakuba i tak samo jest z tobą. On jest bardzo, bardzo cierpliwy dla Swoich dzieci. Kiedy go zawodzisz, nie mówi: „Skończyłem już z tobą”. Przez dwadzieścia lat Bóg był bardzo cierpliwy dla Jakuba.

Zdejmij Labana (P-45).

Znów przemówił do Jakuba: „Wracaj do swojego kraju, a Ja będę z tobą”.

Wtedy Jakub porozmawiał z Leą i Rachelą. „Wasz ojciec już nie jest dla mnie taki uprzejmy jak kiedyś”, powiedział. „Ale Bóg był ze mną”. Wyjaśnił im, że Bóg powiedział mu, aby opuścił Labana i wziął wszystko co mu się należało. Rachelą i Lea natychmiast zgodziły się z nim pojechać. Jakub nadal nie był jeszcze taki, jak Bóg chciał aby był, ale widzimy, że nastąpiły pewne zmiany w jego życiu. Słuchał Boga oraz był Mu posłuszny i mówił innym, że Bóg był z nim.

Wy, którzy jesteście chrześcijanami, czy widzicie zmiany w swoim życiu? Może sam zauważyłeś, że nie tracisz już panowania nad sobą, tak jak to było wcześniej? Czy może w twoim pokoju zawsze był bałagan, ale Bóg pomaga ci teraz utrzymać go w czystości? A może nigdy wcześniej nie modliłeś się do Boga, a teraz to robisz? Tak, widzisz zmiany, które Bóg czyni w tobie.

Zdejmij wszystkie figury.

Scena 6

Tło opcjonalne: na zewnątrz. Umieść wielbłądy (P-6), wóz (P-5) i owce (P-7).

Gdy Jakub zdecydował się opuścić dom Labana. Grupa, która wyruszała była naprawdę bardzo duża. Były tam wielbłądy, na których jechały żony Jakuba i dzieci, setki innych zwierząt, wozy załadowane różnymi rzeczami należącymi do rodziny Jakuba oraz wiele sług. Potajemna ucieczka była niemożliwa. Jakub postanowił wyruszyć w czasie, gdy Labana nie było w domu.

Czy wiesz o czym myślał Jakub, gdy wyjeżdżał? Tak, jestem pewien, że myślał o Ezawie. Czy jego brat nadal był zły? Co Ezaw powie i co zrobi, kiedy Jakub powróci? Jakub martwił się i bał, więc wysłał zwiadowców, by dowiedzieli się co nieco o Ezawie.

Zwiadowcy powrócili z przerażającym raportem: „Ezaw nadjeżdża, a z nim czterystu mężczyzn!”.

Zdejmij wszystkie figury.

Co Jakub mógł zrobić? Czy powinien powrócić do Haranu? Czy powinien przygotować się do walki? Czy może znów oszukać swego brata? Bóg zmienił Jakuba i w tym trudnym czasie zrobił on coś bardzo mądrego. Pomodlił się.

Scena 7

Tło opcjonalne: Na zewnątrz. umieść Jakuba (P-47).

„O Boże moich ojców, Abrahama i Izaaka, Panie, który powiedziałaś do mnie: „Wracaj do swego kraju i do rodziny, a ja będę z tobą”. Nie zasługuje na Twoją łaskę i dobroć dla mnie. Kiedy opuszczałem dom, nie miałem nic prócz mojego kija, a teraz jesteśmy wielkim ludem. modłę się, abys ocalił mnie z ręki mojego brata Ezawa. Boję się o siebie, o matki i o dzieci”.

Wtedy Jakub przypomina Bogu o obietnicy jaką mu dał: „Obiecałeś uczynić moja rodzinę liczną jak piasek morski – za dużo by policzyć” (Ks. Rodzaju 32:9-12).

Jakub wiedział, że jeśli Bóg pozwoli Ezawowi zniszczyć jego oraz jego rodzinę, to ta obietnica się nie ziści. Ufał więc Bogu, że będzie go strzegł. Jakub nauczył się, jak się modlić i ufać Bogu.

To są lekcje, których Bóg chce uczyć każdego z nas. Kiedy pierwszy raz zaufałeś Jezusowi Chrystusowi, jako swojemu Zbawicielowi, może nie umiałeś się modlić. Ale z czasem, gdy poznawałeś Boga, zaczęłeś z Nim rozmawiać. Poprzez uczenie się, co Biblia mówi i z pomocą Ducha Świętego, który w tobie mieszka, rozumiesz więcej w jaki sposób się modlić. Być może nigdy nie modliłeś się głośno. Za tydzień będziemy mieli czas modlitwy, kiedy będziesz miał możliwość podziękować Bogu za coś, co dla ciebie zrobił. Może do tego czasu przygotuj sobie coś, za co chciałbyś Bogu głośno podziękować.

Przypomnij dzieciom raz jeszcze pod koniec spotkania, aby przyszły przygotowane na następny tydzień, by podziękować Panu za to, co dla nich zrobił.

Czy to naprawdę miło słyszeć Jakuba, gdy się modli?

Zdejmij Jakuba (P-47).

Jakub wysłał część swoich zwierząt do Ezawa, ze specjalną wiadomością: „To jest dar od twojego sługi Jakuba”.

Wieczorem Jakub wysłał swoje zwierzęta, żony i dzieci na drugą stronę rzeki, ale sam pozostał.

Umieść Jakuba (P-33).

Tej nocy stała się bardzo dziwna rzecz. Pojawił się człowiek i walczył z Jakubem. W rzeczywistości ten mężczyzna obezwładnił Jakuba i sprawił, że ten utykał. To nie był zwykły mężczyzna, to był posłaniec z nieba. Jakub walczył z Bogiem.

Umieść Jakuba i walczącego mężczyznę (P-48).

Bóg wtedy przemówił do niego: „Nie będziesz już dłużej nazywał się Jakub, ale Izrael” (Ks. Rodzaju 32:28).

Nowe imię, nowa osoba! Kto by pomyślał, że Jakub będzie kimś innym, a nie tylko oszustem? Ale Bóg z niego nie zrezygnował. Uczynił Jakuba inną, lepszą osobą. To zabrało dużo czasu, ale Bóg jest cierpliwy. Kiedy grzeszysz, gdy zawodzisz Boga, On nie przestaje w Tobie pracować. Biblia mówi: „Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je też pełnił

aż do dnia Chrystusa Jezusa” (Filipian 1:6b). On sprawi, że będziesz bardziej podobny do Jezusa Chrystusa, nawet jeśli twoja zmiana zabierze dużo czasu. Bóg to zrobi, tak jak zrobił z Jakubem.

Zdejmij Jakuba i walczącego mężczyznę (P-48).

Jakub nigdy nie zapomni tej nocy! Następnego dnia, kiedy wyszedł i spotkał się ze swoim bratem, nadal utykał. Gdy wyruszył, jego rodzina w tym czasie była w bezpiecznym miejscu. Nagle pojawił się Ezaw. Co się stanie? Czy Ezaw zabije swojego brata? Czy Jakub znów zechce oszukać Ezawa? Ale to co zrobił Jakub, to upadł na kolana. Ezaw podbiegł, objął go za szyję i pocałował. Bracia wspólnie płakali. Bóg tak to uczynił dla Jakuba!

Umieść Jakuba i Ezawa (P-49).

Jakub był teraz innym, lepszym człowiekiem. Nie był już tym, który dwadzieścia lat temu opuścił dom. Nie zasługiwał na nic dobrego ze strony Boga, ale Bóg kochał Jakuba i bardzo go zmienił. Jeśli jeszcze nie przyjąłeś Pana Jezusa jako swojego Zbawiciela, to nadal nie wiesz jak to jest, gdy Bóg cię zmienia. Ale jeśli zaufasz Mu dzisiaj, prosząc Pana Jezusa, by wybaczył ci twoje grzechy, wtedy Bóg zacznie zmieniać twoje życie.

Jeżeli już jesteś Bożym dzieckiem, dziękuj Mu za to, co czyni w twoim życiu. Ucz się lekcji jaką daje ci Bóg, abyś mógł stać się bardziej podobnym do Jezusa. Kiedy Bóg weźmie cię do nieba, będziesz doskonały. Jak mówi Biblia: „Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je też pełnił aż do dnia Chrystusa Jezusa” (Filipian 1:6b). Kiedyś będziesz jak Jezus. Czyż to nie jest coś, na co czekamy!

Pytania powtórkowe:

Dokończ zdania:

1. Kiedy Jakub spał na dworze, pod gołym niebem, miał sen, w którym ujrzał... (drabinę, po której wchodziły i schodziły anioły.)
2. Stajesz się dzieckiem Bożym, kiedy... (przyjmujesz Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela.)
3. Kiedy Jakub przybył do studni przy mieście Haran, zapytał kilku pasterzy o Labana i spotkał... (Rachelę.)
4. „Jaką zapłatę chcesz za pracę dla mnie?” zapytał Laban Jakuba, gdy już był z nim miesiąc.
A Jakub odpowiedział... (będę pracował siedem lat za Rachelę.)
5. Kiedy minęło siedem lat, była uroczystość ślubna i Laban dał Jakubowi... (Leę.)
6. Bóg działa w życiu swoich dzieci by były... (bardziej podobne do Pana Jezusa.)
7. Bóg nie rezygnuje ze swoich dzieci, ponieważ jest... (cierpliwy.)
8. czego Obawiał się Jakub Kiedy Jakub po 20 latach wyruszył do domu ze swoją rodziną i całym dobytkiem obawiał się... (spotkania z Ezawem.)
9. Kiedy dowiedział się, że Ezaw wraz z 400 ludźmi jedzie, by się z nim spotkać, Jakub... (modlił się.)
10. Kiedy się ujrzeli, Ezaw... (wybiegł bratu na spotkanie, objął go i pocałował.)

11. Jakub otrzymał nowe imię. Bóg rzekł: „Będziesz nazywał się...” (Izrael.)
12. Chrześcijanie będą doskonali, gdy... (pójdą do nieba.)

Pytania powtórkowe dla przedszkolaków:

1. Kogo Jakub spotkał przy studni? (Rachelę)
2. Dla kogo pracował Jakub? (dla Labana, ojca Racheli)
3. Gdy już Jakub ożenił się i miał wiele dzieci, co chciał Bóg, aby Jakub zmienił?
(Chciał, aby powrócił do swojego kraju.)
4. Jak Bóg chce cię zmienić? (Chciałby, abym stał się podobnym do Jezusa.)